

Evropske unije

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 62
13. maja 2019

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2019/C 164/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2019/C 164/02	Zadeva C-700/18 P: Pritožba, ki sta jo Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) in Evolution Gaming Advisory Kft. vložili 7. novembra 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. oktobra 2018 v zadevi T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) in Evolution Gaming Advisory Kft./Evropska komisija.....	2
2019/C 164/03	Zadeva C-722/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) 19. novembra 2018 – KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k./Porr S.A.	2
2019/C 164/04	Zadeva C-745/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Poljska) 27. novembra 2018 –JA/Skarb Państwa – Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów	3

2019/C 164/05	Zadeva C-779/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poljska) 12. decembra 2018 – Mikrokasa S.A. w Gdyni in Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO	4
2019/C 164/06	Zadeva C-824/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 28. decembra 2018 – A.B., C.D., E.F., G.H., I.J./Krajowa Rada Sądownictwa	5
2019/C 164/07	Zadeva C-3/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 3. januarja 2019 – Asmel società consortile a r.l./A.N.A.C. - Autorità Nazionale Anticorruzione	6
2019/C 164/08	Zadeva C-11/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 7. januarja 2019 – Azienda ULSS n. 6 Euganea/Pia Opera Croce Verde Padova	7
2019/C 164/09	Zadeva C-14/19 P: Pritožba, ki jo je Satelitski center Evropske unije (SatCen) vložil 10. januarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 25. oktobra 2018 v zadevi T-286/15, KF/SatCen	8
2019/C 164/10	Zadeva C-15/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 10. januarja 2019 – A.m.a. - Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.	9
2019/C 164/11	Zadeva C-16/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo arpeighaperuighaperg (Poljska) 2. januarja 2019 – VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie	10
2019/C 164/12	Zadeva C-25/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy Poznań (Poljska) 15. januarja 2019 – Corporis Sp. z o.o., Bielsko Biala/Gefion Insurance A/S, Kopenhagen.	11
2019/C 164/13	Zadeva C-26/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Modena (Italija) 15. januarja 2019 – Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo	11
2019/C 164/14	Zadeva C-28/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 16. januarja 2019 – Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust in drugi.	12
2019/C 164/15	Zadeva C-61/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 29. januarja 2019 – Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal	13
2019/C 164/16	Zadeva C-62/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 29. januarja 2019 – Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București	14
2019/C 164/17	Zadeva C-70/19 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 30. januarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2018 v zadevi T-587/16, HM/Evropska komisija	15
2019/C 164/18	Zadeva C-75/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Specializat Mureș (Romunija) 31. januarja 2019 – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl	16
2019/C 164/19	Zadeva C-84/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Poljska) 31. januarja 2019 – Profi Credit Polska S.A./QJ.	17

2019/C 164/20	Zadeva C-85/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 6. februarja 2019 – Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK	18
2019/C 164/21	Zadeva C-86/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Španija) 6. februarja 2019 – SL/Vueling Airlines S.A.	19
2019/C 164/22	Zadeva C-114/19 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 8. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 29. novembra 2018 v zadevi T-811/16, Di Bernardo/Komisija	20
2019/C 164/23	Zadeva C-133/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 19. februarja 2019 – B. M. M., B. S./État belge	21
2019/C 164/24	Zadeva C-136/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 20. februarja 2019 – B. M. M., B. M./État belge	21
2019/C 164/25	Zadeva C-137/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 20. februarja 2019 – B. M. O./État belge	22
2019/C 164/26	Zadeva C-152/19 P: Pritožba, ki jo je 21. februarja 2019 vložila Deutsche Telekom AG zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-827/14, Deutsche Telekom AG/Evropska komisija	23
2019/C 164/27	Zadeva C-154/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Eparchiako Dikastirio Larnakas (Ciper) 22. februarja 2019 – Kypriaki Kentriki Archi/GA	24
2019/C 164/28	Zadeva C-172/19 P: Pritožba, ki jo je Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) vložila 22. februarja 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) in drugi/Evropska komisija	25
2019/C 164/29	Zadeva C-192/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemska) 27. februarja 2019 – Rensen Shipbuilding BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane	27
2019/C 164/30	Zadeva C-194/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 28. februarja 2019 – H. A./État belge	27
2019/C 164/31	Zadeva C-197/19 P: Pritožba, ki sta jo Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. vložili 28. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-682/14, Mylan Laboratories in Mylan/Komisija	28
2019/C 164/32	Zadeva C-198/19 P: Pritožba, ki so jo Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV in Teva Pharmaceutical Industries Ltd vložile 28. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-679/14, Teva UK Ltd in drugi/Komisija	29
2019/C 164/33	Zadeva C-199/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poljska) 27. februarja 2019 – RL sp. z o.o./J. M.	30
2019/C 164/34	Zadeva C-200/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Trgovački sud u Zagrebu (Hrvaška) 1. marca 2019 – INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. in drugi/LJUBLJANSKA BANKA d.d.	31

2019/C 164/35	Zadeva C-202/19 P: Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-111/15, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija	32
2019/C 164/36	Zadeva C-203/19 P: Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-165/15, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija	33
2019/C 164/37	Zadeva C-204/19 P: Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-53/16, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija	34
2019/C 164/38	Zadeva C-205/19 P: Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-165/16, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija	36
2019/C 164/39	Zadeva C-212/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. marca 2019 – Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation/Compagnie des pêches de Saint-Malo	37
2019/C 164/40	Zadeva C-213/19: Tožba, vložena 7. marca 2019 – Evropska komisija/Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska	38
2019/C 164/41	Zadeva C-215/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 8. marca 2019 – Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö	39
2019/C 164/42	Zadeva C-233/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 18. marca 2019 – B./Centre public d'action sociale de Liege (CPAS)	40

Splošno sodišče

2019/C 164/43	Zadeva T-433/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2019 – Pometon/Komisija (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg železnih brusilnih zrn — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP — Usklajevanje cen v celotnem EGP — Časovno zamaknjeni „mešani“ postopek — Domneva nedolžnosti — Načelo nepristranskosti — Listina temeljnih pravic — Dokaz o kršitvi — Enotna in trajajoča kršitev — Omejitev konkurence zaradi cilja — Trajanje kršitve — Globa — Izredna sprememba osnovnih zneskov — Obveznost obrazložitve — Sorazmernost — Enako obravnavanje — Neomejena pristojnost)	42
2019/C 164/44	Zadeva T-766/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2019 – Hércules Club de Fútbol/Komisija (Aides d'État — Aides octroyées par l'Espagne en faveur de certains clubs de football professionnel — Garantie — Décision déclarant les aides incompatibles avec le marché intérieur — Avantage — Obligation de motivation)	43
2019/C 164/45	Zadeva T-582/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Boshab in drugi/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti nekaterim osebam in subjektom glede na razmere v Demokratični republiki Kongo — Seznam oseb in subjektov, za katere veljata zamrznitev sredstev in gospodarskih virov ter prepoved vstopa in tranzita — Vključitev imen tožečih strank na seznam — Pravica do obrambe — Pravica do izjave — Obveznost obrazložitve — Očitna napaka pri presoji — Pravica do učinkovitega sodnega varstva)	43

2019/C 164/46	Zadeva T-725/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Clestra Hauserman/Parlament (Javna naročila gradenj — Postopek za oddajo javnega naročila — Dela v zvezi „Drsna pregrada-vrata“ na projektu razširitve in prenove stavbe parlamenta Konrad Adenauer v Luxembourggu — Zavrnitev ponudnikove ponudbe — Oddaja naročila drugemu ponudniku — Obveznost obrazložitve — Neobičajno nizka ponudba — Očitna napaka pri presoji — Nepogodbena obveznost).....	44
2019/C 164/47	Zadeva T-787/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Parfümerie Akzente/EUIPO (GlamHair) (Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije GlamHair — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Opisnost — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001)	45
2019/C 164/48	Zadeva T-829/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2019 – Coesia/EUIPO (Upodobitev dveh poševnih rdečih krivulj) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja poševni rdeči krivulji — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94 Uredbe 2017/1001))	46
2019/C 164/49	Zadeva T-105/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Deray/EUIPO – Charles Claire (LILI LA TIGRESSE) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije LILI LA TIGRESSE — Prejšnja besedna znamka Evropske unije TIGRESS — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001).....	46
2019/C 164/50	Zadeva T-265/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2019 – Biernacka-Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije Formata — Prejšnja mednarodna figurativna znamka Formata — Relativni razlog za ničnost — Člen 60(1)(a) in člen 8(1)(a) in (b) Uredbe (EU) 2017/1001 — Pravilo 37 Uredbe (ES) št. 2868/95 (postal člen 12 Delegirane uredbe (EU) 2018/625) — Pogoji za zastopanje prejšnje znamke — Pravilo 19 Uredbe št. 2868/95 (postal člen 10 Delegirane uredbe 2018/625) — Legitimno pričakovanje — Povračilo stroškov za zastopanje — Člen 109 Uredbe 2017/1001 in pravilo 94 Uredbe št. 2868/95 (postal člen 109 Uredbe 2017/1001)).....	47
2019/C 164/51	Zadeva T-276/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2019 – Julius-K9/EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije K9 UNIT — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije unit — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)	48
2019/C 164/52	Zadeva T-239/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. marca 2019 – SKS Import Export/Komisija (Ničnostna tožba – Prost pretok kapitala – Preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (AML/CFT) — Direktiva (EU) 2015/849 — Delegirana uredba (EU) 2018/212 — Uvrstitev Tunizije v seznam tretjih držav z visokim tveganjem — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost).....	49
2019/C 164/53	Zadeva T-410/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 15. marca 2019 – Silgan Closures in Silgan Holdings/Komisija (Ničnostna tožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kovinske embalaže — Sklep o začetku preiskave — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost).....	50
2019/C 164/54	Zadeva T-503/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2019 – Haba Trading/EUIPO – Vida (vidaXL) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Umik ugovora — Ustavitev postopka).....	50
2019/C 164/55	Zadeva T-75/19: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. marca 2019 – Comune di Milano/Parlament in Svet (Odstop) .	51
2019/C 164/56	Zadeva T-1/19: Tožba, vložena 7. januarja 2019 – CJ/Sodišče Evropske unije.....	52

2019/C 164/57	Zadeva T-136/16: Tožba, vložena 1. marca 2019 – Bulgarian Energy Holding in drugi/Komisija	53
2019/C 164/58	Zadeva T-148/19: Tožba, vložena 7. marca 2019 – PKK/Svet	55
2019/C 164/59	Zadeva T-163/19: Tožba, vložena 14. marca 2019 – Mersinis/ESMA	56
2019/C 164/60	Zadeva T-164/19: Tožba, vložena 14. marca 2019 – AQ/eu-LISA	57
2019/C 164/61	Zadeva T-166/19: Tožba, vložena 14. marca 2019 – Bronckers/Komisija	58
2019/C 164/62	Zadeva T-175/19: Tožba, vložena 18. marca 2019 – Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO (eVoter)	59
2019/C 164/63	Zadeva T-180/19: Tožba, vložena 26. marca 2019 – Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Plastenke za pijačo)	60
2019/C 164/64	Zadeva T-336/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2019 – Eagle IP/EUIPO – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)	61
2019/C 164/65	Zadeva T-470/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 21. marca 2019 – Telenet/Komisija	61

Popravki

2019/C 164/66	Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-45/19 (UL C 122, 1.4.2019)	62
---------------	--	----

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2019/C 164/01)

Zadnja objava

UL C 155, 6.5.2019

Prejšnje objave

UL C 148, 29.4.2019

UL C 139, 15.4.2019

UL C 131, 8.4.2019

UL C 122, 1.4.2019

UL C 112, 25.3.2019

UL C 103, 18.3.2019

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki sta jo Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) in Evolution Gaming Advisory Kft. vložili 7. novembra 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. oktobra 2018 v zadevi T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) in Evolution Gaming Advisory Kft./Evropska komisija

*(Zadeva C-700/18 P)**(2019/C 164/02)**Jezik postopka: nemščina***Stranke**

Pritožnici: Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.), Evolution Gaming Advisory Kft. (zastopnik: P. Ruth, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče Evropske unije (sedmi senat) je s sklepom z dne 14. marca 2019 zavrnilo pritožbo in odločilo, da pritožnici nosita svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) 19. novembra 2018 – KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k./Porr S.A.

*(Zadeva C-722/18)**(2019/C 164/03)**Jezik postopka: poljščina***Predložitveno sodišče**

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Porr S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v skladu s pravom Unije, zlasti uvodnimi izjavami 13, 20 in 22 Direktive 2000/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih ⁽¹⁾ in členom 18 Pogodbe o delovanju Evropske unije, s katerim je izraženo načelo prepovedi diskriminacije, dopustna možnost izključitve nadomestila za zamude pri plačilih v zvezi s posli, ki so v celoti ali deloma financirani s sredstvi iz strukturnih skladov in Kohezijskega sklada Evropske unije, ki izhajajo iz člena 4, točka 3(c) ustava o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (zakon o plačilnih rokih v trgovinskih poslih; Dz.U. 2003, št. 139, pozicija 1323)?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 226).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Poljska) 27. novembra 2018 – JA/Skarb Państwa – Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

(Zadeva C-745/18)

(2019/C 164/04)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vložnica kasacijske pritožbe: JA

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Skarb Państwa – Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 73 in 78(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ in prej veljavni člen 11(A)(1)(a) in (2)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ⁽²⁾ (77/388/EGS) ob upoštevanju splošnih

načel za odškodninsko odgovornost države članice na podlagi sodne prakse Sodišča (zlasti sodb z dne 19. novembra 1991, Francovich in drugi, C-6/90 in C-9/90, ECLI:EU:C:1991:428, in z dne 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur in Factortame, C-46/93 in C-48/93, EU:C:1996:79) razlagati tako, da od 1. maja 2004 državi članici, ki je na ta dan pristopila k Evropski uniji, nalagajo, da sprejme predpise, v skladu s katerimi se stečajnemu upravitelju odobri plačilo, ki se mu prišteje pripadajoči davek na dodano vrednost (DDV)?

(¹) UL 2006, L 347, str. 1

(²) UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 9, zvezek 1, str. 23

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poljska)
12. decembra 2018 – Mikrokasa S.A. w Gdyni in Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz
Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO**

(Zadeva C-779/18)

(2019/C 164/05)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Mikrokasa S.A. w Gdyni in Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Tožena stranka: XO

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe Direktive 2008/48/ES z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (¹), zlasti njene člene 3(g), 10(1) in 22(1), razlagati tako, da nasprotujejo taki oddelitvi tako imenovanih „neobrestnih stroškov kredita“, ki se pavšalno določijo v skladu z zakonsko formulo za izračun, opredeljeno v členu 36a ustava z dne 12. maja 2011 r. o kredycie konsumentckim (zakon z dne 12. maja 2011 o potrošniških kreditih) (Dz. U. 2018, pozicija 993, prečiščena različica), iz tako imenovanih „skupnih stroškov kredita za potrošnika“, opredeljenih v zgoraj navedeni direktivi, da je mogoče pred potrošnikom prikriti dejansko vrednost neobrestnih stroškov kredita, ki nastanejo podjetniku?

2. Ali je treba določbe Direktive 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah^(?), zlasti njene člene 1(2), 6(1) in 7(1), razlagati tako, da nasprotujejo temu, da so pogoji potrošniških kreditnih pogodb v delu, v katerem se nanašajo na tako imenovane neobrestne stroške kredita, katerih merila določitve so opredeljena v členu 36a zakona z dne 12. maja 2011 o potrošniških kreditih (Dz. U. 2018, pozicija 993, prečiščena različica), predmet nadzora z vidika pogojev, opisanih v členu 3 te direktive?

⁽¹⁾ UL 2008, L 133, str. 66.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 28. decembra 2018 – A.B., C.D., E.F., G.H., I.J./Krajowa Rada Sądownictwa

(Zadeva C-824/18)

(2019/C 164/06)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Druga stranka v postopku: Krajowa Rada Sądownictwa

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2 PEU v povezavi s členom 4(3), tretji stavek, PEU člen 6(1) PEU, člen 19(1) PEU v povezavi s členom 47 Listine Evropske Unije o temeljnih pravicah in členom 9(1) Direktive Sveta 2000/78/ES ter člen 267, tretji odstavek, PDEU razlagati tako, da

pride do kršitve načela pravne države ter pravice do učinkovitega pravnega sredstva in učinkovitega sodnega varstva, če nacionalni zakonodajalec ob priznanju pravice do vložitve pravnega sredstva na sodišče v posamičnih zadevah v zvezi z opravljanjem službe sodnika na sodišču zadnje stopnje države članice (Sąd Najwyższy) določi, da odločba, ki se sprejme v postopku ocenjevanja ustreznosti, ki se izvede pred predložitvijo predloga za imenovanje na mesto sodnika omenjenega sodišča, postane pravnomočna in učinkuje, če odločbe, sprejete v zvezi s skupno presojo in oceno vseh kandidatov za sodnike Sąd Najwyższy, niso izpodbijali vsi udeleženci postopka ocenjevanja ustreznosti, med katerimi je tudi kandidat, ki nima interesa za izpodbijanje omenjene odločbe, torej ta, na katerega se nanaša predlog za imenovanje na mesto sodnika, kar ima za posledico

— izničenje učinkovitost pravnega sredstva in možnost, da pristojno sodišče izvede dejanski nadzor nad potekom omenjenega postopka ocenjevanja ustreznosti,

— v položaju, v katerem se ta postopek nanaša tudi na ta sodniška mesta na Sąd Najwyższy, v zvezi s katerimi je bila za sodnike, ki so jih doslej zasedali, uporabljena nova, nižja upokojitvena starost, ne da bi o upokojitvi pri nižji starosti odločal le sam sodnik, ki ga to zadeva, v kontekstu načela nezamenljivosti sodnikov – ob predpostavki, da je zaradi tega prišlo do posega vanj – pa tudi ni brez vpliva na obseg in rezultat sodnega nadzora nad omenjenim postopkom ocenjevanja ustreznosti?

2. Ali je treba člen 2 PEU v povezavi s členom 4(3), tretji stavek, PEU, člen 6(1) PEU v povezavi s členom 15(1) Listine, člen 20 Listine v povezavi s členom 21(1) Listine, člen 52(1) Listine v povezavi s členom 2(1) in (2)(a) in členom 3(1)(a) Direktive Sveta 2000/78/ES ter člen 267, tretji odstavek, PDEU razlagati tako, da

pride do kršitve načela pravne države ter načela enakega obravnavanja ter enakega in enakopravnega dostopa do službe v javnem sektorju – na mestu sodnika Sąd Najwyższy – v položaju, v katerem kljub temu, da v posamičnih zadevah v zvezi z opravljanjem službe sodnika zgoraj navedenega sodišča obstaja pravica do vložitve pravnega sredstva na pristojno sodišče zaradi načina nastopa pravnomočnosti, opisanega v prvem vprašanju, do imenovanja na prosto mesto sodnika Sąd Najwyższy lahko pride, ne da bi pristojno sodišče opravilo nadzor – kadar se predlaga – nad potekom omenjenega postopka ocenjevanja ustreznosti, katerega neobstoj pa zaradi kršitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva pomeni kršitev pravice do enakega dostopa do službe v javnem sektorju in zato ni v skladu z splošnim interesom, in ali zaradi položaja, v katerem se sestava organa države članice, ki naj bi varoval neodvisnost sodišč in sodnikov (Krajowa Rada Sądownictwa), pred katerim teče postopek v zvezi z imenovanjem na mesto sodnika Sąd Najwyższy, določi tako, da predstavnike sodne oblasti v tem organu voli zakonodajna oblast, ne pride do posega v načelo institucionalnega ravnovesja?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 3. januarja 2019 – Asmel società consortile a r.l./A.N.A.C. - Autorità Nazionale Anticorruzione

(Zadeva C-3/19)

(2019/C 164/07)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Asmel società consortile a r.l.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: A.N.A.C. - Autorità Nazionale Anticorruzione

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalni predpis, kot je člen 33(3a) zakonske uredbe št. 163 z dne 12. aprila 2006, ki avtonomijo občin pri prenosu nalog na centralne nabavne organe omejuje na zgolj dve organizacijski obliki, in sicer na združenje občin, če to že obstaja, in na konzorcij občin, v nasprotju s pravom Unije?,

2. V vsakem primeru: „Ali je nacionalni predpis, kot je člen 33(3a) zakonske uredbe št. 163 z dne 12. aprila 2006 povezavi s členom 3(25) zakonske uredbe št. 163 z dne 12. aprila 2006, ki z vidika organizacijske oblike konzorcijev občin izključuje možnost vzpostavitve oseb zasebnega prava, kot je na primer konzorcij, ustanovljen na podlagi občega prava, v katerem sodelujejo tudi zasebni subjekti, v nasprotju s pravom Unije, zlasti načelom prostega pretoka storitev in kar največjega odpiranja javnih naročil konkurenci?“
3. In nazadnje: „Ali je nacionalni predpis, kot je člen 33(3a), ki, če ga razlagamo tako, da konzorcijem občin, ki delujejo kot centralni nabavni organi, dopušča le delovanje na ozemlju, ki ga skupaj pokrivajo vse sodelujoče občine, to je torej največ na ozemlju pokrajine, omejuje območje delovanja navedenih centralnih nabavnih organov, v nasprotju s pravom Unije, zlasti načelom prostega pretoka storitev in kar največjega odpiranja javnih naročil konkurenci?“

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 7. januarja 2019 – Azienda
ULSS n. 6 Euganea/Pia Opera Croce Verde Padova**

(Zadeva C-11/19)

(2019/C 164/08)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Tožena stranka: Pia Opera Croce Verde Padova

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Sodišče naj odloči, ali v primeru, ko sta obe stranki javna subjekta, uvodna izjava 28, člen 10 in člen 12(4) Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ nasprotujejo uporabi člena 5 v povezavi s členi 1, 2, 3 in 4 deželnega zakona Benečije št. 26/2012, na podlagi javno-javnega partnerstva iz zgoraj navedenega člena 12(4) ter člena 5(6) zakonske uredbe št. 50/2016 in člena 15 zakona št. 241/1990.

2. Sodišče naj odloči, ali v primeru, da sta obe stranki javna subjekta, uvodna izjava 28, člen 10 in člen 12(4) Direktive 2014/24/EU, nasprotujejo uporabi določb iz deželnega zakona Benečije št. 26/2012, na podlagi javno-javnega partnerstva iz zgoraj navedenega člena 12(4) ter člena 5(6) zakonske uredbe št. 50/2016 in člena 15 zakona št. 241/1990, v omejenem smislu, in sicer da mora naročnik javno navesti razloge za odločitev, da bo storitev navadnega reševalnega prevoza oddal z javnim naročilom namesto z neposredno sklenitvijo pogodbe.

(¹) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65).

Pritožba, ki jo je Satelitski center Evropske unije (SatCen) vložil 10. januarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 25. oktobra 2018 v zadevi T-286/15, KF/SatCen

(Zadeva C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Satelitski center Evropske unije (SatCen) (zastopnik: A. Guillerme, avocate)

Drugi stranki v postopku: KF, Svet Evropske unije

Predloga

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- tožeči stranki na prvi stopnji naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

SatCen v pritožbi navaja te pritožbene razloge:

- Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da je pristojno za odločanje o tožbenih predlogih tožeče stranke, napačno uporabilo pravo, ker (i) ni preučilo, ali so merila za pristojnost Sodišča izpolnjena in ker je (ii) napačno razlagalo načelo enakega obravnavanja.

- Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da pristojnost Splošnega sodišča za odločanje o tem sporu temelji na členih 263 in 268 PDEU, napačno uporabilo pravo;
- Splošno sodišče je s tem, da je preučilo predloge osebe KF v zvezi z izvedbo upravne preiskave, izkrivilo dejstva;
- Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 1 Priloge IX h kadrovskim predpisom SatCen in koncepta pravice do obrambe.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 10. januarja 2019 – A.m.a. - Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

(Zadeva C-15/19)

(2019/C 164/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A.m.a. - Azienda Municipale Ambiente SpA

Nasprotna stranka: Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je s členoma 10 in 14 Direktive (ES) 1999/31 ⁽¹⁾ skladna razlaga pritožbenega sodišča, ki je retroaktivno uporabilo člena 15 in 17 d.lgs. 36/2003 (zakonska uredba št. 36/2003) – s katerima se navedene določbe [prava Unije] prenašajo v nacionalno pravo – tako da se tam določene obveznosti, zlasti v delu, ki določa podaljšanje upravljanja po zaprtju z deset na trideset let, brezpogojno uporabljajo za obstoječa odlagališča, ki že imajo dovoljenje za obratovanje?
2. Ali je – glede na vsebino členov 10 in 14 Direktive (ES) 1999/31, ki pozivata države članice, naj sprejmejo „ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se vsi stroški, povezani z gradnjo in obratovanjem odlagališča, vključno, kolikor je mogoče, s stroški finančnega zavarovanja ali enakovrednega ukrepa iz člena 8(a)(iv), ter ocenjeni stroški zaprtja odlagališča in upravljanja po zaprtju za obdobje najmanj 30 let krijejo s plačilom, ki ga zaračuna upravljavec za odlaganje kakršne koli vrste odpadkov na tem odlagališču“, in „ukrepe za zagotovitev, da odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo“ smejo obratovati še naprej – z navedenimi predpisi skladna razlaga pritožbenega sodišča, ki je člena 15 in 17 zakonske uredbe št. 36/2003 uporabilo za obstoječa odlagališča, ki že imajo dovoljenje za obratovanje, čeprav člen 17 pri izvajanju tako določenih obveznosti, tudi kar zadeva navedena odlagališča, izvedbene ukrepe omejuje na določitev prehodnega obdobja in ne določa nobenega ukrepa za omejitev posledičnega finančnega učinka podaljšanja na „imetnika“?

3. Ali je s členoma 10 in 14 Direktive (ES) 1999/31 skladna razlaga pritožbenega sodišča, ki je uporabilo zgoraj navedena člena 15 in 17 zakonske uredbe št. 36/2003 za obstoječa odlagališča, ki že imajo dovoljenje za obratovanje, tudi glede finančnih posledic, ki izhajajo iz tako določenih obveznosti in zlasti iz podaljšanja upravljanja po zaprtju z deset na trideset let, tako da v skladu s to razlago te posledice bremenijo „imetnika“ in je upravičena sprememba in *peius* tarif, določenih v pogodbah, ki urejajo dejavnost odstranjevanja odpadkov?
4. Ali je s členoma 10 in 14 Direktive (ES) 1999/31 skladna razlaga pritožbenega sodišča, ki je uporabilo zgoraj navedena člena 15 in 17 zakonske uredbe št. 36/2003 za obstoječa odlagališča, ki že imajo dovoljenje za obratovanje, tudi glede finančnih posledic, ki izhajajo iz tako določenih obveznosti in zlasti iz podaljšanja upravljanja po zaprtju z deset na trideset let, tako da se – za njihovo določitev – upoštevajo ne le odpadki, odloženi po začetku veljavnosti izvedbenih določb, ampak tudi tisti, ki so bili odloženi prej?

(¹) Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 228).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo arpeiguhaperuighaperg (Poljska) 2. januarja 2019 – VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

(Zadeva C-16/19)

(2019/C 164/11)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

arpeiguhaperuighaperg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VL

Tožena stranka: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2 Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (¹) razlagati tako, da je razlikovanje položajev posameznih oseb, ki spadajo v skupino, ki se od drugih razlikuje glede na varovano

značilnost (invalidnost), ena od oblik kršitve načela enakega obravnavanja, če delodajalec razlikuje znotraj skupine na podlagi navidezno nevtralnega merila, ki pa ne more biti objektivno utemeljeno z legitimnim ciljem, sredstva za doseg tega cilja pa niso ne primerna ne nujna?

(¹) U L L 303, str. 16.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy Poznań (Poljska) 15. januarja 2019 –
Corporis Sp. z o.o., Bielsko Biala/Gefion Insurance A/S, Kopenhagen**

(Zadeva C-25/19)

(2019/C 164/12)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Okręgowy Poznań

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Corporis Sp. z o.o. w Bielsku Białej

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Gefion Insurance A/S w Kopenhadze

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 152(1) in (2) Direktive 2009/138/ES (¹) v povezavi s členom 151 te direktive in uvodno izjavo 8 Uredbe št. 1393/2007 (²) razlagati tako, da zastopanje zavarovalnice za neživljenjska zavarovanja s strani imenovanega predstavnika zajema sprejetje dokumenta, s katerim se začne sodni postopek v zadevi v zvezi z odškodnino za prometno nesrečo ?

(¹) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL 2009, L 335, str. 1).

(²) Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL 2007, L 324, str. 79).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Modena
(Italija) 15. januarja 2019 – Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo**

(Zadeva C-26/19)

(2019/C 164/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Modena

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Azienda USL di Modena

Tožena stranka: Comune di Sassuolo

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je člen 9(8) zakonske uredbe št. 23, na podlagi katerega so subjekti nacionalne zdravstvene službe v Italiji oproščeni plačila enotnega občinskega davka za nepremičnine, ki so namenjene zgolj opravljanju institucionalnih nalog, če se razlaga tako, da to ugodnost omogoča tudi AUSL (lokalni zdravstveni enoti), ki je svojo nepremičnino oddala gospodarski družbi z mešanim javnim in zasebnim kapitalom – pri čemer ima navedena AUSL v tej družbi 51-odstoten lastniški delež – ki v zadevni nepremičnini opravlja zdravstvene storitve v pogojih konkurence z ostalimi zdravstvenimi ustanovami, ki so v celoti v zasebni lasti, kar pomeni, da ji v nasprotju s pravili prostega trga priznava davčno ugodnost, ki jo je mogoče opredeliti kot državno pomoč, skladno s členom 107 PDEU, ki prepoveduje „kakršno koli vrsto“ državne pomoči?
2. Ali je italijansko davčno stališče iz člena 11 zgoraj navedenega zakona št. 212, na podlagi katerega člena 9(8) zakonske uredbe št. 23 ni mogoče razlagati tako, da AUSL (lokalna zdravstvena enota) – podobno kot izhaja iz sodne prakse, ki jo je v zvezi z občinskim davkom na nepremičnine oblikovalo italijansko Suprema Corte di Cassazione (vrhovno kasacijsko sodišče) – ni upravičena do oprostitve plačila enotnega občinskega davka, če nepremičnino uporablja delniška družba – čeprav ima v njej lastniški delež tudi navedeni javni subjekt – ki v zadevni nepremičnini opravlja zdravstvene storitve v pogojih konkurence z drugimi gospodarskimi družbami, ki so v celoti v zasebni lasti in ravno tako opravljajo zdravstveno dejavnost, kar pomeni, da ji je z njim v nasprotju s pravili prostega trga priznana davčna ugodnost, ki jo je mogoče opredeliti kot državno pomoč, skladno s Pogodbo oziroma s členom 107 PDEU, ki prepoveduje „kakršno koli vrsto“ državne pomoči?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 16. januarja 2019 – Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust in drugi

(Zadeva C-28/19)

(2019/C 164/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust

Nasprotne stranke: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust, Ryanair Ltd, Ryanair DAC

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo člena 23(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti ⁽¹⁾ razlagati tako, da postavke v zvezi s stroški spletne prijave na let in „provizije“ za plačilo s kreditno kartico, ki vplivajo na končno ceno vozovnice, ter postavke, ki so posledica obdavčitve prevoznin in neobveznih doplačil za notranje lete z DDV, spadajo v skupino neizogibnih, predvidljivih ali možnih doplačil?
2. Ali je treba določbo člena 23(1), četrti stavek, Uredbe št. 1008/2008 razlagati tako, da izraz „možnost“ pomeni tiste elemente, ki se jim večina potrošnikov lahko izogne?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (prenovitev) (UL L 293, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 29. januarja 2019 – Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

(Zadeva C-61/19)

(2019/C 164/15)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul București

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Orange Romania SA

Tožena stranka: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Kateri pogoji morajo biti v skladu s členom 2(h) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/CE o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ izpolnjeni, da se lahko šteje, da je izjava volje posebna in informirana izjava?

2. Kateri pogoji morajo biti v skladu s členom 2(h) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/CE o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov izpolnjeni, da se lahko šteje, da je izjava volje prostovoljno dana izjava?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 29. januarja 2019 –
Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul
General al Municipiului București**

(Zadeva C-62/19)

(2019/C 164/16)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Star Taxi App SRL

Toženi stranki: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe Direktive 98/34/ES (¹) (člen 1(2)), kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES (²), in Direktive 2000/31/ES (³) [člen 2(a)], v skladu s katerimi storitev informacijske družbe pomeni „storitev [...], ki se [...] opravi odplačno, na daljavo, elektronsko in na zahtevo prejemnika storitev“, razlagati tako, da je treba dejavnost, kakršna je ta, ki jo opravlja družba Star Taxi App SRL (to je storitev, ki vključuje neposredno povezovanje strank z vozniki taksijev prek elektronske aplikacije), šteti za posebno storitev informacijske družbe in sodelovalnega gospodarstva (glede na to, da družba Star Taxi App SRL ne izpolnjuje meril, ki veljajo za prevoznike in ki jih je Sodišče Evropske unije v zvezi z družbo Uber upoštevalo v točki 39 sodbe v zadevi C-434/15)?
2. Če bi [aplikacija] družbe Star Taxi App SRL štela za storitev informacijske družbe, ali določbe člena 4 Direktive 2000/31/ES, členov 9, 10 in 16 Direktive 2006/123/ES (⁴) ter člena 56 PDEU povzročijo, da se za dejavnost, ki jo opravlja družba Star Taxi App SRL, uporablja načelo svobode opravljanja storitev? Ali navedene določbe v primeru pritrilnega odgovora na prejšnje vprašanje nasprotujejo predpisu, kot je Hotărârea Consiliului General al Municipiului București (sklep mestnega sveta občine

Bukarešta; v nadaljevanju HCGMB) št. 626/19.12.2017, ki spreminja in dopolnjuje HCGMB št. 178/2008 o potrditvi okvirne uredbe, razpisne dokumentacije in pogodbe o podelitvi koncesije za organizacijo in opravljanje javne storitve lokalnega prevoza s taksi službo – členi I, II, III, IV in V?

3. Če se za storitev, ki jo opravlja družba Star Taxi App SRL, uporablja Direktiva 2000/31/ES, ali omejitve države članice glede svobode opravljanja elektronske storitve, tako da je za opravljanje storitve potrebno dovoljenje ali licenca, pomenijo veljavne ukrepe, ki pomenijo izjeme od člena 3(2) v skladu s členom 3(4) Direktive 2000/31?
4. Ali določbe člena 5 Direktive 2015/1535⁽⁵⁾ nasprotujejo sprejetju predpisa, kot je HCGMB št. 626/19.12.2017, ki spreminja in dopolnjuje HCGMB št. 178/2008 o potrditvi okvirne uredbe, razpisne dokumentacije in pogodbe o podelitvi koncesije za organizacijo in opravljanje javne storitve lokalnega prevoza s taksi službo – členi I, II, III, IV in V, brez predhodne priglasitve Evropski komisiji?

(¹) Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337).

(²) Direktiva 98/48/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 20. julija 1998 o spremembi Direktive 98/34/ES o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 21, str. 8).

(³) Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399).

(⁴) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36).

(⁵) Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL 2015, L 241, str. 1).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 30. januarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 21. novembra 2018 v zadevi T-587/16, HM/Evropska komisija

(Zadeva C-70/19 P)

(2019/C 164/17)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: T. S. Bohr in G. Gattinara, agenta)

Druška stranka v postopku: HM

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— sodbo Splošnega sodišča z dne 21. novembra 2018, T-587/16, HM/Komisija, razveljavi;

- zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka pridrži.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Komisija navaja dva pritožbena razloga.

S prvim pritožbenim razlogom, ki je sestavljen iz treh delov, se očita, da naj bi Splošno sodišče pri razmejitvi pristojnosti natečajne komisije in Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) napačno uporabilo pravo.

Komisija v prvem delu tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče izpodbijani ukrep, to je odločbo EPSO z dne 17. avgusta 2015, da zahteve pritožnice v upravnem postopku za pregled zaradi prepozne vložitve ne bo posredoval natečajni komisiji, napačno pravno opredelilo. To obvestilo je bilo opravljeno v okviru pristojnosti, priznane EPSO s točko 3.1.3 Splošnih pravil za javne natečaje, da vodi celotno dopisovanje s kandidati.

Komisija v drugem delu zastopa stališče, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, kako je razlagalo Splošna pravila. Točke 3.4.3 teh splošnih pravil naj ne bi bilo treba zgolj razlagati v povezavi s točko 3.1.3, temveč tudi ob upoštevanju besedila in namena točke 3.4.3, s katero se EPSO nalaga pristojnost za izvedbo postopka notranjega pregleda.

S tretjim delom se graja napačna uporaba prava pri razlagi člena 7 Priloge III h Kadrovskim predpisom. Zadevno obvestilo naj bi bilo upravni ukrep, katerega cilj naj bi bil zagotovitev uporabe enotnih meril v natečajih v skladu z navedenim členom 7(1). To naj bi tudi ustrezalo vlogi EPSO kot pomočnika natečajne komisije, kot je to navedlo Splošno sodišče v sodbi T-361/10 P, Komisija/Pachitis. ⁽¹⁾

Z drugim pritožbenim razlogom se očita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri razlagi tožbenega razloga v zvezi z nepristojnostjo izvajalca ukrepa. Splošno sodišče naj v obravnavanem primeru ne bi preučilo, ali bi se po odpravi napake nepristojnosti sprejel ukrep z enako ali z drugačno vsebino. Brez te preučitve naj Splošno sodišče izpodbijanega ukrepa ne bi smelo razglasiti za ničnega.

(1) ECLI:EU:T:2011:742

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Specializat Mureş (Romunija) 31. januarja 2019 – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti, Secapital Sàrl

(Zadeva C-75/19)

(2019/C 164/18)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul Specializat Mureş

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica-vlagateljica ugovora: MF

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali določbe Direktive Sveta 93/13/EGS o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾, in zlasti uvodne izjave 12, 21 in 23 ter člen 6(1), člen 7(2) in člen 8 direktive nasprotujejo razlagi nacionalnih sodišč, v skladu s katero potrošnik v okviru ugovora zoper izvršbo – ki je na podlagi nacionalnega prava poseben ukrep, ki se lahko izvede pod določenimi omejujočimi pravili in pogoji – po začetku prisilne izvršbe zoper vlagateljico ugovora, zaradi tega, ker naj bi bila za to pravno sredstvo nedopustna, ne more uveljavljati ugotovitve o obstoju nedovoljenih pogojev v kreditni pogodbi, sklenjeni s prodajalcem ali ponudnikom – kreditna pogodba, ki je po zakonu izvršilni naslov, na podlagi katerega je bila zoper potrošnika uvedena izvršba – glede na ureditev nacionalne zakonodaje, ki določa ukrep splošnega prava, za katerega ne velja časovna omejitev, zoper katerega lahko potrošnik kadar koli vložil predlog za ugotovitev obstoja nedovoljenih pogojev in predlaga, da se mu odvzamejo polni učinki, ne da bi odločba v okviru tega postopka povzročila neposredne posledice na postopek prisilne izvršbe, če obstaja tveganje, da bo prisilna izvršba dokončana, preden bo sprejet sklep v okviru postopka splošnega prava?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali iste določbe direktive nasprotujejo določbi nacionalnega prava, ki določa 15-dnevni rok od sporočitve prvih aktov o prisilni izvršbi (z zavezujočo določbo javnega reda, katere nespoštovanje pomeni zavrnitev tožbe, ker je bila vložena prepozno), v katerem mora potrošnik, vlagatelj ugovora (dolžnik, zoper katerega se uvede prisilna izvršba), uveljavljati nedovoljenost pogojev v kreditni pogodbi, sklenjeni s prodajalcem ali ponudnikom, ob upoštevanju, da je v nacionalnem pravu enaka ureditev predvidena tudi za možnost sklicevanja na podobne očitke, ki se v predmetu postopka štejejo za izjeme, in glede na to, da ima po drugi strani v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča nacionalno sodišče obveznost, da po uradni dolžnosti preveri, ali so pogodbeni pogoji nedovoljeni, takoj ko ima na voljo pravne in dejanske okoliščine, ki so potrebne za ta namen?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL 1993, L 95, str. 29).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Poljska) 31. januarja 2019 – Profi Credit Polska S.A./QJ

(Zadeva C-84/19)

(2019/C 164/19)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Profi Credit Polska S.A.

Tožena stranka: QJ

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 ⁽¹⁾ razlagati tako, da se Direktiva ne uporablja za oceno nepoštenosti posameznih pogodbenih pogojev, ki se nanašajo na neobrestne stroške kredita, kadar zakonske določbe države članice določajo zgornjo mejo teh stroškov, s tem da predpisujejo, da se ne more zahtevati plačila neobrestnih stroškov pogodbe o potrošniškem kreditu v delu, v katerem so ti stroški višji od maksimalnih neobrestnih stroškov kredita, izračunanih na podlagi zakonskih določb, ali od skupnega zneska kredita?
2. Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 razlagati tako, da se na podlagi te določbe ne sme ocenjevati morebitne nepoštenosti pogodbenega pogoja, ki določa neobrestne stroške, ki jih mora nositi in plačati posojiljemalec skupaj s posojilom poleg obresti in ki so povezani s sklenitvijo pogodbe in odobritvijo posojila (v obliki pristojbin, provizij in drugih stroškov), če je pogodbeni pogojev v jasnem, razumljivem jeziku?
3. Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 razlagati tako, da pogodbeni pogoji, ki določajo različne stroške, povezane z odobritvijo posojila, niso v „jasnem, razumljivem jeziku“, če iz njih ni razvidno, za katere konkretne protistoritve se plačujejo, in potrošnik ne more prepoznati razlik med njimi?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija)
6. februarja 2019 – Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK**

(Zadeva C-85/19)

(2019/C 164/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Tožena stranka: RK

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je določba kolektivne pogodbe in poslovna praksa, v skladu s katerima je treba za namene plače in napredovanja delovno dobo delavke, zaposlene s krajšim delovnim časom, razporejenim vertikalno na letni ravni, izračunati tako, da se upošteva samo čas opravljanja dela, v nasprotju z določbo 4(1) in (2) evropskega okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom – Direktiva Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 ⁽¹⁾ in členoma 2(1)(b) in 14(1) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 267).

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL 2006, L 204, str. 23).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Španija)
6. februarja 2019 – SL/Vueling Airlines S.A.**

(Zadeva C-86/19)

(2019/C 164/21)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SL

Tožena stranka: Vueling Airlines S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali mora letalska družba v primeru dokazane izgube kovčka zato, ker gre za primer, ki je med primeri iz členov 17(2) in 22(2) Montrealske konvencije z dne 28. maja 1999 najbolj resen, potniku največjo možno odškodnino v višini 1131 PPČ izplačati vselej in v vsakem primeru ali pa gre za največjo možno odškodnino, katere višino lahko tudi [...] (ni prevedeno) v primeru izgube kovčka sodišče prilagodi glede na dane okoliščine, tako da se znesek 1131 PPČ prizna le, če potnik s kakršnim koli pravno dopustnim sredstvom dokaže, da vrednost osebnih predmetov in stvari, ki jih je imel v oddani prtljagi, ter teh, ki jih je moral kupiti, da bi nadomestil izgubljene, dosega ta največji znesek, oziroma – če to ni dokazano – ali lahko sodišče za oceno nepremoženjske škode, ki je potniku nastala zaradi nevéščnosti, povezanih z izgubo njegove prtljage, upošteva tudi druge dejavnike, kot so na primer teža kovčka v kilogramih ali to, ali je do izgube prtljage prišlo pri letu tja ali letu nazaj?

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 8. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 29. novembra 2018 v zadevi T-811/16, Di Bernardo/Komisija

(Zadeva C-114/19 P)

(2019/C 164/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: B. Mongin, G. Gattinara, agenta)

Druga stranka v postopku: Danilo Di Bernardo

Predlogi

- sodba Splošnega sodišča z dne 29. novembra 2018 (sedmi senat), Di Bernardo/Komisija, T-811/16, naj se razveljavi;
- zadeva naj se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- odločitev o stroških v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V okviru prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na točke od 41 do 53, zadnji stavek, izpodbijane sodbe, se navaja napačna uporaba prava pri opredelitvi obsega obveznosti obrazložitve izbirne komisije v odločbi o nevpisu kandidata na rezervni seznam. Na prvem mestu Komisija trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo ustaljene sodne prakse Sodišča, ki odločbe glede pregledovanja prijav, kot so tiste, ki se nanašajo na diplome in izkušnje kandidata, razlikuje od odločb, ki se nanašajo na presojo uspešnosti kandidatov po sodelovanju pri preizkusih. V prvem primeru mora izbirna komisija navesti natančen element, ki v prijavi ni naveden, ob upoštevanju kvalifikacij, ki se zahtevajo v razpisu natečaja. Vendar je izbirna komisija v tem primeru bodisi v prvotni odločbi ali v odgovoru na zahtevo za ponovno preučitev upoštevala zahteve sodne prakse, in je Splošno sodišče v nasprotju z njo razširilo svoj nadzor nad izbirnimi merili, ki jih določi izbirna komisija, in tej naložilo, naj se izreče o vseh podatkih, navedenih v prijavi. Okoliščina, da je izbirna komisija v odgovor na zahtevo za ponovno preučitev svojo odločbo obrazložila, ni taka, da bi to obveznost obrazložitve razširila. Na drugem mestu je Splošno sodišče zamešalo obveznost obrazložitve, ne glede na njeno vrednost, z utemeljenostjo obrazložitve, ki spada pod vsebinsko zakonitost sprejete odločbe.

V okviru drugega pritožbenega razloga, ki se nanaša na točke od 37 do 38 in od 53 do 56 izpodbijane sodbe, se navaja napačna uporaba prava s tem, da se ni upoštevala dolžnost sodišča, da po uradni dolžnosti ugotovi spoštovanje obveznosti obrazložitve. Splošno sodišče ni upoštevalo ustaljene sodne prakse v skladu s katero je mogoče, če obrazložitev ni zadostna, med postopkom predložiti dodatna pojasnila, ki razlogu za razglasitev ničnosti zaradi kršitve obveznosti obrazložitve odvzemajo temelj. Splošno sodišče je namreč z izključitvijo možnosti dopolnitve obrazložitve v primeru „skoraj popolnega“ neobstoja obrazložitve in z enačenjem „skoraj popolnega“ neobstoja obrazložitve s popolnim neobstojem obrazložitve, onemogočilo dopolnitev obrazložitve med postopkom. Tako enačenje nima podlage v sodni praksi Sodišča. Splošno sodišče je z omejitvijo možnosti, da se ta zahteva izpolni v postopku, omejilo vlogo sodišča, ki bi lahko, v okoliščinah obravnavane zadeve, preprečilo razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe zaradi kršitve obveznosti obrazložitve.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 19. februarja 2019 – B. M. M., B. S./État belge

(Zadeva C-133/19)

(2019/C 164/23)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnici: B. M. M., B. S.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: État belge

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba, da se zagotovi učinkovitost prava Evropske unije in da se ne onemogoči uveljavljanje pravice do združitve družine, ki je pritožnici po njenem mnenju podeljena s členom 4 Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine ⁽¹⁾, to določbo razlagati tako, da pomeni, da lahko otrok sponzorja uveljavlja pravico do združitve družine, kadar postane polnoleten med sodnim postopkom zoper odločbo, s katero mu je ta pravica zavrnjena in ki je bila sprejeta, ko je bil še mladoleten?
2. Ali je treba člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člen 18 Direktive 2003/86/ES razlagati tako, da nasprotujeta temu, da se ničnostna tožba, vložena zoper zavrnitev pravice do združitve družine mladoletnega otroka, razglasi za nedopustno, ker je otrok med sodnim postopkom postal polnoleten, saj bi mu bila odvzeta možnost, da se odloči o njegovi tožbi zoper to odločbo, in bi bila kršena njegova pravica do učinkovitega pravnega sredstva?

⁽¹⁾ ULL 251, str. 12.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 20. februarja 2019 – B. M. M., B. M./État belge

(Zadeva C-136/19)

(2019/C 164/24)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: B. M. M., B. M.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: État belge

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba, da se zagotovi učinkovitost prava Evropske unije in da se ne onemogoči uveljavljanje pravice do združitve družine, ki je pritožnici po njenem mnenju podeljena s členom 4 Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine⁽¹⁾, navedeno določbo razlagati tako, da pomeni, da lahko otrok sponzorja uveljavlja pravico do združitve družine, kadar postane polnoleten med sodnim postopkom zoper odločbo, s katero mu je ta pravica zavrnjena in ki je bila sprejeta, ko je bil še mladoleten?
2. Ali je treba člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člen 18 Direktive 2003/86/ES razlagati tako, da nasprotujeta temu, da se ničnostna tožba, vložena zoper zavrnitev pravice do združitve družine mladoletnega otroka, razglasi za nedopustno, ker je otrok med sodnim postopkom postal polnoleten, saj bi mu bila odvzeta možnost, da se odloči o njegovi tožbi zoper to odločbo, in bi bila kršena njegova pravica do učinkovitega pravnega sredstva?

⁽¹⁾ ULL 251, str. 12.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 20. februarja 2019 – B. M. O./État belge

(Zadeva C-137/19)

(2019/C 164/25)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: B. M. O.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: État belge

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(1)(c) Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine ⁽¹⁾, po potrebi v povezavi s členom 16(1) te iste direktive, razlagati tako, da zahteva, da so državljani tretje države, da se lahko štejejo za „mladoletne otroke“ v smislu navedene določbe, „mladoletni“ ne samo ob vložitvi vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje, temveč tudi v trenutku, ko uprava nazadnje odloči glede te vloge?

⁽¹⁾ ULL 251, str. 12.

Pritožba, ki jo je 21. februarja 2019 vložila Deutsche Telekom AG zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-827/14, Deutsche Telekom AG/Evropska komisija

(Zadeva C-152/19 P)

(2019/C 164/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Deutsche Telekom AG (zastopnika: D. Schroeder in K. Apel, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Slovanet, a.s.

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-827/14 razveljavi v delu, v katerem je bila s to sodbo tožba zavrnjena;
- Sklep Komisije C(2014) 7465 final z dne 15. oktobra 2014 v zvezi s postopkom na podlagi člena 102 PDEU in člena 54 Sporazuma EGP (zadeva AT.39523 – Slovak Telekom), kakor je bil popravljen s Sklepom Komisije C(2014) 10119 final z dne 16. decembra 2014 in Sklepom Komisije C(2015) 2484 final z dne 17. aprila 2015, v celoti ali deloma razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na pritožnico, ali, podredno, tožeči stranki naloženi globi odpravi ali še bolj zmanjša;
- podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- Komisiji naloži vse stroške, nastale v tem postopku in v postopku pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo pravno načelo, v skladu s katerim je pogoj za zavrnitev dostopa do dokumentov ta, da je zahtevani dostop nujen za dejavnosti na sosednjem trgu, zaradi česar naj ga ne bi uporabilo in naj bi ga tako uporabilo napačno.

Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo in nepravilno uporabilo pravno načelo, v skladu s katerim se lahko matični družbi ravnanje njene hčerinske družbe pripiše le, če je matična družba dejansko izvajala odločilni vpliv.

Tretjič, Splošno sodišče naj ne bi uporabilo – in naj bi torej napačno uporabilo – pravno načelo, v skladu s katerim se lahko matični družbi ravnanje njene hčerinske družbe pripiše le, če je hčerinska družba v bistvenem delu sledila navodilom matične družbe.

Četrtič, Splošno sodišče naj ne bi pravilno uporabilo pravnega načela, da je treba v upravnem postopku zagotoviti spoštovanje pravice do izjave.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Eparchiako Dikastirio Larnakas (Ciper) 22. februarja 2019 – Kypriaki Kentriki Archi/GA

(Zadeva C-154/19)

(2019/C 164/27)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kypriaki Kentriki Archi

Nasprotna stranka: GA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je neodvisnost državnega tožilstva, ki izda evropski nalog za prijete v skladu s svojo nacionalno zakonodajo, od izvršilne oblasti mogoče presoati glede na vlogo, ki jo ima državno tožilstvo v nacionalni pravni ureditvi? V nasprotnem primeru, po katerih merilih naj bi se presojala neodvisnost od izvršilne oblasti?
2. Ali se državno tožilstvo v Hamburgu – ki je v skladu z nemško zakonodajo del izvršilne in ne sodne oblasti ter del hierarhične strukture ministrstva za pravosodje in ima obveznost, da kazensko preganja storilca kaznivega dejanja, če meni, da je tako ustrezno, po tem ko presodi vse – tako olajševalne kot oteževalne – okoliščine primera – lahko šteje za dovolj neodvisen organ, ki sodeluje v kazenskem pravosodju, tako da pomeni „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa z dne 13. junija 2002 (!) o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami?

3. Če je odgovor pritrđen, ali mora biti državno tožilstvo v Hamburgu glede na svoje naloge in ne glede na to, kateri primer preiskuje, neodvisno tudi od izvršilne oblasti ter po katerih merilih je treba presoјati tako neodvisnost glede na naloge?
4. Ali je evropski nalog za prijetje – ki ga je izdalo državno tožilstvo v Hamburgu, nad katerim se v skladu z nemško zakonodajo sodni nadzor ne izvaja neposredno, temveč posredno, in sicer s pritožbo zoper obvestilo o prijetju, ki je bilo po izdaji navedenega naloga vneseno v schengenski informacijski sistem (SIS) – „sodna odločba“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa, v skladu z načelom medsebojnega priznavanja iz člena 1(2) Okvirnega sklepa?

(¹) Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

Pritožba, ki jo je Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) vložilo 22. februarja 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) in drugi/Evropska komisija

(Zadeva C-172/19 P)

(2019/C 164/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (zastopnika: W. Spieth in N. Hellermann, Rechtsanwälte)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein e.V., Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

1. a) sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. decembra 2018, T-739/17, razveljavi;
- b) tožbo razglasi za dopustno in

če Sodišče ugotovi, da postopek poleg tega dovoljuje, da o zadevi odloči, v skladu s predlogi iz tožbe z dne 7. novembra 2017, ki v celoti ostanejo v veljavi,

— Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2017/1442 z dne 31. julija 2017 o določitvi zaključkov o najboljših razpoložljivih tehnikah (BAT) v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta za velike kurilne naprave (¹) razglasi za ničn v delu, v katerem so z njim sprejete in določene ravni emisij, povezane z BAT (BAT-AEL), določene za emisije NOx (člen 1, točka 2.1.3 Priloge, razpredelnica 3) in emisije živega srebra (člen 1, točka 2.1.6 Priloge, razpredelnica 7), ki nastanejo pri zgorevanju premoga in/ali lignita

— podredno, Izvedbeni sklep 2017/1442 razglasi za ničen v celoti;

— Evropski komisiji naloži plačilo stroškov postopka;

- c) če Sodišče ugotovi, da postopek ne dovoljuje, da odloči o predlogih iz točke 1(b), v obsegu, v katerem to ugotovi, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije;

2. Evropski komisiji naloži stroške pritožbenega postopka.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev navaja ta pritožbena razloga.

Prvič, sklep Splošnega sodišča naj bi temeljil na kršitvi postopka, ki škoduje interesom pritožnika (člen 58(1), drugi stavek, druga možnost, Statuta Sodišča Evropske unije), in z njim naj bi bila kršena temeljna načela prava Unije. Splošno sodišče naj v svojem sklepu ne bi preučilo trditve pritožnika, ki je odločilna za presojo, in sicer da njegovo procesno upravičenje izhaja iz kršitve procesnega položaja, ki naj bi ga imel pritožnik v okviru izmenjave informacij, odločilne za pripravo zaključkov o BAT, ki se izpodbijajo s tožbo. Pritožnik naj v postopku ne bi bil udeležen le dejansko, temveč na podlagi posebnih pravnih položajev, upravičenih do obrambe, ki zagotavljajo nek postopkovni položaj. Že zgolj ti razlogi naj bi utemeljevali pravico pritožnika do tožbe. V sklepu Splošnega sodišča naj ne bi bilo kategega koli vsebinskega preizkusa, presoje ali druge vrste obrazložitve v zvezi s trditvijo pritožnika. To naj bi pomenilo kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 36, prvi stavek, v povezavi s členom 53(1) Statuta Sodišča Evropske unije in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča. Iz tega naj bi izhajala kršitev postopka ter hkrati kršitev splošnih načel učinkovitega pravnega varstva in pravice do izjave, določenih s pravom Unije.

Drugič, Sklep Splošnega sodišča naj bi kršil tudi pravo Unije v smislu člena 58(1), drugi stavek, tretja možnost, Statuta. Splošno sodišče naj bi s tem, da je tožbo pritožnika zavrglo kot nedopustno, napačno uporabilo pravo. Splošno sodišče naj na način, ki pomeni kršitev prava Unije, ne bi upoštevalo, da oseba pritožnika pogoje za dopustnost tožbe izpolnjuje v obliki kvalificiranega nanašanja v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Kvalificirano nanašanje in s tem procesno upravičenje naj bi izhajala iz kršitve procesnega položaja, ki naj bi ga imel pritožnik v okviru postopka za pripravo zaključkov o BAT, ki se izpodbijajo s tožbo. Pritožnik naj v postopku za izdajo zaključkov o BAT ne bi bil udeležen le dejansko, temveč na podlagi posebnih pravnih položajev, upravičenih do obrambe, ki zagotavljajo nek postopkovni položaj. Zato naj bi imel pravico vložiti tožbo v delu, v katerem gre za uveljavljanje njegovih procesnih pravic. Ta procesna jamstva, ki varujejo pritožnika, naj bi Komisija pri pripravi zaključkov o BAT kršila zlasti z omejitvijo njegovih pravic do izjave in udeležbe in s tem, da ni izpolnila dolžnosti presoje. Zavrženje tožbe kot nedopustne naj bi zato pomenilo napačno uporabo prava Unije.

(¹) UL 2017, L 212, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemska)
27. februarja 2019 – Rensen Shipbuilding BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane**

(Zadeva C-192/19)

(2019/C 164/29)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Gerechtshof te Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Rensen Shipbuilding BV

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Vprašanje za predhodno odločanje

V dodatni opombi 1 k poglavju 89 kombinirane nomenklature je navedeno, da se (med drugim) tarifni podštevilki KN 89012010 in 89019010, ki se glasita „za morsko plovbo“, nanašata zgolj na plovila, konstruirana za morsko plovbo. Kaj je treba v tej zvezi razumeti z izrazom „za morsko plovbo“?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 28. februarja 2019 – H. A./État belge

(Zadeva C-194/19)

(2019/C 164/30)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: H. A.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: État belge

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 27 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva ⁽¹⁾ (prenovitev) posebej ali v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da za zagotovitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva zahteva, da nacionalno sodišče, če je primerno, upošteva okoliščine, ki so se zgodile po sprejetju odločbe o predaji po dublinskem sistemu?

⁽¹⁾ U.L. 180, 2013, str. 31.

Pritožba, ki sta jo Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. vložili 28. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-682/14, Mylan Laboratories in Mylan/Komisija

(Zadeva C-197/19 P)

(2019/C 164/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. (zastopniki: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, solicitors, V. Adamis, advocate)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-682/14 Mylan Laboratories Ltd in Mylan Inc./Komisija v delu, v katerem je zavrnil predlog za razglasitev ničnosti sklepa Komisija z dne 9. julija 2014 ⁽¹⁾ v zadevi AT.39612 – Perindopril (Servier) insofar, v delu v katerem se nanaša na pritožnici; in
- razveljavi ali bistveno zniža globo; in/ali
- zadevo vrne Splošnemu Sodišču, da odloči v skladu s sodbo Sodišča, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnic v zvezi s tem postopkom in katerimi koli drugimi ukrepi, ki so po mnenju Sodišča potrebni.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici v podporo pritožbi navajata pet pritožbenih razlogov, ki so podprti z očitki.

1. Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da sta bili ob poravnavi družbi Matrix in Les Laboratoires Servier potencialni konkurentki.

Prvi očitek: Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da je Komisija lahko ugotovila, da je bilo na podlagi sporazuma Niche/Matrix mogoče družbi Matrix in Niche opredeliti kot potencialni konkurentki.

Drugi očitek: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravni preizkus potencialne konkurence s tem, da je ugotovilo, da sta bili družbi Matrix in Servier ob sklenitvi poravnave potencialni konkurentki.

2. Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je bil namen poravnave omejitve konkurence.

Prvi očitek: Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da je lahko cilj patentne poravnave omejitve konkurence, čeprav so pogoji poravnave znotraj obsega patenta.

Drugi očitek: Osmič, Splošno sodišče je napačno ugotovilo obstoj omejitve konkurence zaradi cilja na podlagi spodbude, ki jo je povzročilo plačilo družbe Servier to Matrix.

Tretji očitek: Prvič, Splošno sodišče je napačno ugotovilo obstoj spodbude na podlagi plačila, ki ga je prejela družba Matrix.

3. Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je ravnalo napačno s tem, da je zavrnilo presojo tega, da je Komisija poravnavo opredelila kot omejitve konkurence zaradi cilja.
4. Četrti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je družba Mylan Inc. v upoštevem obdobju odločilno vplivala na ravnanje družbe Matrix.
5. Peti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo člen 23 Uredbe 1/2003 ⁽¹⁾ ter načelo *nullum crimen nula poena sine lege* in načelo pravne varnosti s tem, da je ugotovilo, da se pritožnicama lahko naloži globa.

⁽¹⁾ Povzetek sklepa Komisije z dne 9. julija 2014 v zvezi s postopkom na podlagi členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (zadeva AT.39612 – Perindopril (Servier)) (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 4955), UL 2016, C 393, str. 7

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Pritožba, ki so jo Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV in Teva Pharmaceutical Industries Ltd vložile 28. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-679/14, Teva UK Ltd in drugi/Komisija

(Zadeva C-198/19 P)

(2019/C 164/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV in Teva Pharmaceutical Industries Ltd (zastopnika: D. Tayar, avocat, A. Richard, avocate)

Drugi stranki v postopku: European Generic medicines Association AISBL (EGA), Evropska komisija

Predlog

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- pritožbi ugodi in tožbo razglasi za dopusno;
- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-679/14;
- zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje, razen če Sodišče meni, da je zadeva dovolj razjasnjena za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije COMP/AT.39612⁽¹⁾ „Perindopril (Servier)“ z dne 9. julija 2014 v delu, v katerem je z njim ugotovljeno, da so družbe Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. in Teva Pharmaceutical Industries Limited kršile člen 101 PDEU in odpravi globo, naloženo družbam Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. in Teva Pharmaceutical Industries Limited, ter
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka, vključno s stroški, ki so pritožnicam nastali v postopku pred Sodiščem in Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice v podporo predlogu navajajo tri pritožbene razloge:

1. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo glede standarda, ki se je uporabil za presojo, ali je bila družba Teva potencialni konkurent družbi Servier.
2. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo z ugotovitvijo, da je sporazum omejeval konkurenco zaradi cilja v smislu člena 101(1) PDEU.
3. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri svoji uporabi člena 101(3) PDEU.

⁽¹⁾ Povzetek Sklepa Komisije z dne 9. julija 2014 v zvezi s postopkom na podlagi členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (Zadeva AT.39612 – Perindopril (Servier)) (notificirano pod dokumentarno številko C(2014)4955) (UL 2016, C 393, str. 7).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poljska) 27. februarja 2019 – RL sp. z o.o./J. M.

(Zadeva C-199/19)

(2019/C 164/33)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in tožena stranka v nasprotni tožbi: RL sp. z o.o.

Tožena stranka in tožeča stranka v nasprotni tožbi: J. M.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2, točka 1, Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (⁽¹⁾), ki je bil v poljsko pravo prenesen s členom 4, točka 1, zakona o plačilnih rokih v trgovinskih poslih z dne 8. marca 2013 (Dz. U. 2009, poz. 118, prečiščeno besedilo), razlagati tako, da je treba kot posle, ki vodijo k dostavi blaga ali izvajanju storitev za plačilo (trgovinski posli), opredeliti tudi pogodbe, za katere je značilna izpolnitev s prepusitvijo stvari v začasno uporabo za plačilo (na primer najemne pogodbe)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je treba člen 5 te direktive, ki je bil v poljsko pravo prenesen s členom 11(1) zakona o plačilnih rokih v trgovinskih poslih, razlagati tako, da gre za dogovor strank trgovinskega posla o rokih za plačilo obrokov tudi v primeru, v katerem so bila dogovorjena periodična plačila dolžnika, in sicer tudi, če je bila pogodba sklenjena za nedoločen čas?

(¹) UL 2011, L 48, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Trgovaški sud u Zagrebu (Hrvaška) 1. marca 2019 –
INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. in drugi/LJUBLJANSKA BANKA d.d.**

(Zadeva C-200/19)

(2019/C 164/34)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitveno sodišče

Trgovački sud u Zagrebu

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju, PETROKEMIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPCANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA - COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R., A.T.

Tožena stranka: LJUBLJANSKA BANKA d.d.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7(1) Uredbe ob upoštevanju tega, da tožeča stranka ni niti sodelovala pri dogovorih z drugimi solastniki niti soglašala z dogovorjenim, razlagati tako, da se obveznost tožeče stranke, ki je sicer predpisana z zakonom, vendar njeno višino, dospelost in druge podrobnosti soglasno določijo lastniki večine solastniških deležev v zgradbi, šteje za pogodbeno obveznost?
2. Ali je treba člen 7(2) Uredbe razlagati tako, da se neizpolnitev zakonsko predpisane obveznosti do drugih solastnikov zgradbe, ki lahko njeno izvršitev zahtevajo po sodni poti, šteje za delikt ali kvazidelikt, zlasti če se upošteva, da bi solastnikom in tretjim osebam zaradi neizpolnitve zakonske obveznosti tožeče stranke lahko nastala nadaljnja škoda (zaradi denarnega primanjkljaja v rezervnem skladu)?
3. Ali je treba člen 7(5) Uredbe ob upoštevanju tega, da obveznost, ki je predmet tega postopka, izhaja iz dejstva, da je tožeča stranka lastnica poslovnih prostorov, v katerih posluje, torej prostorov, v katerih je poslovalnica tožeče stranke, razlagati tako, da spor izhaja iz poslovanja podružnice, agencije ali druge poslovne enote?

Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-111/15, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija

(Zadeva C-202/19 P)

(2019/C 164/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (zastopniki: E. Vahida, avokat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-111/15 in
- za nične razglasi člene 1(2), 2(4), 3, 4 in 5 Sklepa Komisije (EU) 2015/1226 ⁽¹⁾ z dne 23. julija 2014 o državni pomoči SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) ali podredno zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter vsekakor
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnic v tem pritožbenem postopku in v postopku v zadevi T-111/15 pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici trdita, da je izpodbijano sodbo treba razveljaviti iz teh razlogov.

Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in pravico pritožnic do obrambe pred Komisijo. Splošno sodišče je: neupravičeno razlikovalo med posebnimi pravicami v členu 41(2) Listine in splošno pravico do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine; napačno ugotovilo, da se pravice iz člena 41(2) Listine ne uporabljajo za preiskave na področju državnih pomoči; napačno ugotovilo, da obstaja nasprotje med členom 41(1) in (2) Listine in členoma 107 in 108 PDEU, ter napačno ugotovilo, da bi se pritožnici lahko šteli le za vir informacij v preiskavi.

Drugič, Splošno sodišče je kršilo člen 107(1) PDEU, ker je napačno razlagalo pojem prednosti. Splošno sodišče je: neupravičeno ugotovilo, da ne obstaja hierarhija metodologij za uporabo preskusa udeleženca v tržnem gospodarstvu (v nadaljevanju: UTG) med primerjalno analizo in drugimi metodami; napačno ugotovilo, da je Komisija upravičeno izhajala iz primerjalne analize in zavrnila primerjalni dokaz, ki sta ga predložili pritožnici, ter napačno ugotovilo, da se Komisiji pri uporabi merila dodatne donosnosti ni treba prepričati, da pričakovani dodatni stroški in pričakovani dodatni prihodki iz neletalskih dejavnosti odražajo to, kako bi UTG upravljal letališče.

Tretjič, Splošno sodišče je storilo napako pri presoji odgovornosti države, ker: je navedlo, da ni treba pojasniti, ali je skupni upravljavec letališča „SMAC“ javno podjetje; ni uporabilo kazalnikov iz zadeve Stardust Marine za razlikovanje med avtonomijo in pripisom ter tega ni zadostno obrazložilo.

(¹) Sklep Komisije (EU) 2015/1226 z dne 23. julija 2014 o državni pomoči SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN), ki jo je Francija izvedla za gospodarsko zbornico v Angoulêmeu, skupino SNC-Lavalin, družbo Ryanair in družbo Airport Marketing Services (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 5080) (UL 2015, L 201, str. 48).

Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-165/15, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija

(Zadeva C-203/19 P)

(2019/C 164/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (zastopniki: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-165/15 in
- za nične razglasi člen 1(1) in (2) ter (v delu, v katerem se ti nanašajo na člen 1(1) in (2)) člene 3, 4 in 5 Sklepa Komisije (EU) 2015/1227 (¹) z dne 23. julija 2014 o državni pomoči SA.22614 (C 53/07), ali podredno zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter vsekakor
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnic v tem pritožbenem postopku in v postopku v zadevi T-165/15 pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici trdita, da je izpodbijano sodbo treba razveljaviti iz teh razlogov.

Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in pravico pritožnic do obrambe pred Komisijo. Splošno sodišče je: neupravičeno razlikovalo med posebnimi pravicami v členu 41(2) Listine in splošno pravico do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine; napačno ugotovilo, da se pravice iz člena 41(2) Listine ne uporabljajo za preiskave na področju državnih pomoči; napačno ugotovilo, da obstaja nasprotje med členom 41(1) in (2) Listine in členoma 107 in 108 PDEU, ter napačno ugotovilo, da bi se pritožnici lahko šteli le za vir informacij v preiskavi.

Drugič, Splošno sodišče je kršilo člen 107(1) PDEU, ker je napačno razlagalo pojem prednosti. Splošno sodišče je: neupravičeno ugotovilo, da ne obstaja hierarhija metodologij za uporabo preskusa udeleženca v tržnem gospodarstvu (v nadaljevanju: UTG) med primerjalno analizo in drugimi metodami; napačno ugotovilo, da je Komisija upravičeno izhajala iz primerjalne analize in zavrnila primerjalni dokaz, ki sta ga predložili pritožnici, ter napačno ugotovilo, da se Komisiji pri uporabi merila dodatne donosnosti ni treba prepričati, da pričakovani dodatni stroški in pričakovani dodatni prihodki iz neletalskih dejavnosti odražajo to, kako bi UTG upravljal letališče.

(¹) Sklep Komisije (EU) 2015/1227 z dne 23. julija 2014 o državni pomoči SA.22614 (C 53/07), ki jo je Francija odobrila Gospodarski zbornici Pau-Béarn ter družbam Ryanair, Airport Marketing Services in Transavia (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 5085) (UL 2015, L 201, str. 109).

Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-53/16, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija

(Zadeva C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (zastopniki: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-53/16 in
- za nične razglasi člene 1, 4, 5 in 6 Sklepa Komisije (EU) 2016/633 ⁽¹⁾ z dne 23. julija 2014 o državni pomoči SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) ali podredno zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter vsekakor
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnic v tem pritožbenem postopku in v postopku v zadevi T-53/16 pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici trdita, da je izpodbijano sodbo treba razveljaviti iz teh razlogov.

Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in pravico pritožnic do obrambe v postopku pred Komisijo. Splošno sodišče je: neupravičeno razlikovalo med posebnimi pravicami v členu 41(2) Listine in splošno pravico do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine; napačno ugotovilo, da se pravice iz člena 41(2) Listine ne uporabljajo za preiskave na področju državnih pomoči; napačno ugotovilo, da obstaja nasprotje med členom 41(1) in (2) Listine in členoma 107 in 108 PDEU, ter napačno ugotovilo, da bi se pritožnici lahko šteli le za vir informacij v preiskavi.

Drugič, Splošno sodišče je kršilo člen 107(1) PDEU, ker je napačno razlagalo pojem prednosti. Splošno sodišče je: neupravičeno ugotovilo, da ne obstaja hierarhija metodologij za uporabo preskusa udeleženca v tržnem gospodarstvu (v nadaljevanju: UTG) med primerjalno analizo in drugimi metodami; napačno ugotovilo, da je Komisija upravičeno izhajala iz primerjalne analize in zavrnila primerjalni dokaz, ki sta ga predložili pritožnici, napačno ugotovilo, da se Komisiji pri uporabi merila dodatne donosnosti ni treba prepričati, da pričakovani dodatni stroški in pričakovani dodatni prihodki iz neletalskih dejavnosti odražajo to, kako bi UTG upravljal letališče, in napačno ugotovilo, da nižja donosnost in ne donosnost zadostuje za ugotovitev obstoja pomoči.

Tretjič, Splošno sodišče je storilo napako pri presoji odgovornosti države, ker je ugotovilo, da je upravljavec letališča „SMAN“, državni subjekt; ni uporabilo kazalnikov iz zadeve Stardust Marine ter tega ni zadostno obrazložilo. Splošno sodišče je tudi napačno ugotovilo, da gre odločitve zasebnega podjetja VTAN pripisati državi.

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU) 2016/633 z dne 23. julija 2014 o državni pomoči SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN), ki jo je Francija izvedla za gospodarsko zbornico Nîmes-Uzès-Le Vigan ter družbe, Veolia Transport Aéroport Nîmes, Ryanair Limited in Airport Marketing Services Limited (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 5078) (UL 2016, L 113, str. 32).

Pritožba, ki sta jo Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, in Airport Marketing Services Ltd vložili 1. marca 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-165/16, Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija

(Zadeva C-205/19 P)

(2019/C 164/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Ryanair DAC, nekdanja Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (zastopniki: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-165/16 in
- za nične razglasi člene 1(4), 2, 3 in 4 Sklepa Komisije (EU) 2016/287 ⁽¹⁾ z dne 15. oktobra 2014 o državni pomoči SA.26500 – 2012/C (ex 2011/NN, ex CP 227/2008), ali podredno zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter vsekakor
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnic v tem pritožbenem postopku in v postopku v zadevi T-165/16 pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici trdita, da je izpodbijano sodbo treba razveljaviti iz teh razlogov.

Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in pravico pritožnic do obrambe pred Komisijo. Splošno sodišče je: neupravičeno razlikovalo med posebnimi pravicami v členu 41(2) Listine in splošno pravico do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine; napačno ugotovilo, da se pravice iz člena 41(2) Listine ne uporabljajo za preiskave na področju državnih pomoči; napačno ugotovilo, da obstaja nasprotje med členom 41(1) in (2) Listine in členoma 107 in 108 PDEU, ter napačno ugotovilo, da bi se pritožnici lahko šteli le za vir informacij v preiskavi.

Drugič, Splošno sodišče je kršilo člen 107(1) PDEU, ker je napačno razlagalo pojem prednosti. Splošno sodišče je: neupravičeno ugotovilo, da ne obstaja hierarhija metodologij za uporabo preskusa udeleženca v tržnem gospodarstvu (v nadaljevanju: UTG) med

primerjalno analizo in drugimi metodami; napačno ugotovilo, da je Komisija upravičeno izhajala iz primerjalne analize in zavrnila primerjalni dokaz, ki sta ga predložili pritožnici, ter napačno ugotovilo, da se Komisiji pri uporabi merila dodatne donosnosti ni treba prepričati, da pričakovani dodatni stroški in pričakovani dodatni prihodki iz neletalskih dejavnosti odražajo to, kako bi UTG upravljal letališče.

(¹) Sklep Komisije (EU) 2016/287 z dne 15. oktobra 2014 o državni pomoči SA.26500 – 2012/C (ex 2011/NN, ex CP 227/2008), ki jo je Nemčija odobrila družbama Flugplatz Altenburg-Nobitz GmbH in Ryanair Ltd. (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 7369) (UL 2016, L 59, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. marca 2019 – Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation/Compagnie des pêches de Saint-Malo

(Zadeva C-212/19)

(2019/C 164/39)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Compagnie des pêches de Saint-Malo

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Odločbo Komisije z dne 14. julija 2004 (¹) razlagati tako, da so z njo kot nezdružljiva s skupnim trgom ugotovljena le zmanjšanja prispevkov delodajalcev, ker podjetja od zmanjšanj prispevkov delojemalcev nimajo koristi in zato ta zmanjšanja ne morejo spadati na področje uporabe člena 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ali pa tako, da so z njo kot nezdružljiva ugotovljena tudi zmanjšanja prispevkov delojemalcev?
2. Če bi Sodišče presodilo, da je Odločbo Komisije treba razlagati tako, da so z njo kot nezdružljiva ugotovljena tudi zmanjšanja prispevkov delojemalcev, ali je treba šteti, da je podjetje imelo korist od teh zmanjšanj v celoti ali le od dela teh zmanjšanj? Če je imelo korist le od dela teh zmanjšanj, kako je treba ta del oceniti? Ali mora država članica odrediti, naj zadevni zaposleni v celoti ali deloma vrnejo del pomoči, od katerega so imeli korist?

(¹) Odločba Komisije z dne 14. julija 2004 o nekaterih ukrepih pomoči, ki jih je Francija izvedla v korist ribogojcev in ribičev (2005/239/ES) (UL L 74, 19.3.2005, str. 49).

Tožba, vložena 7. marca 2019 – Evropska komisija/Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-213/19)

(2019/C 164/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn, F. Clotuche-Duvieusart, agenta)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predloga

— Ugotovi naj se, da:

1. Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske s tem, da ni knjižilo pravih zneskov carinskih dajatev in da ni zagotovilo pravih količin tradicionalnih lastnih sredstev in lastnih sredstev iz naslova DDV v zvezi z določenim uvozom tekstila in obutve iz Ljudske republike Kitajske, ni izpolnilo svojih obveznosti iz členov 2 in 8 Sklepa Sveta 2014/335⁽¹⁾, členov 2 in 8 Sklepa Sveta 2007/436⁽²⁾, členov 2, 6, 9, 10, 12 in 13 Uredbe Sveta 609/2014⁽³⁾, členov 2, 6, 9, 10, 11 in 17 Uredbe Sveta 1150/2000⁽⁴⁾, člena 2 Uredbe Sveta 1553/89⁽⁵⁾, ter člena 105(3) Uredbe Sveta 952/2013⁽⁶⁾, in člena 220(1) Uredbe Sveta 2913/92⁽⁷⁾;

zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji, členov 325 in 310(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije, členov 3 in 46 Uredbe 952/2013, člena 13 Uredbe Sveta št. 2913/92, člena 248(1) Uredbe Komisije 2454/93⁽⁸⁾, člena 244 Izvedbene uredbe Komisije 2015/2447⁽⁹⁾, ter členov 2(1)(b) in (d), 83, od 85 do 87 in 143(1)(d) in (2) Direktive Sveta 2006/112/EC⁽¹⁰⁾;

Ustrezne izgube tradicionalnih lastnih sredstev, ki jih je treba dati na voljo proračunu Unije (zmanjšane za stroške zbiranja), znašajo:

496.025.324,30 EUR v letu 2017 (do vključno 11. oktobra 2017);

646.809.443,80 EUR v letu 2016;

535.290.329,16 EUR v letu 2015;

480.098.912,45 EUR v letu 2014;

325.230.822,55 EUR v letu 2013;

173.404.943,81 v letu 2012;

22.777.312,79 v letu 2011.

2. Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske s tem, da ni zagotovila popolnih informacij, ki jih zahtevajo službe Komisije in so potrebne za določitev zneska izgub iz tradicionalnih lastnih sredstev, in s tem, da ni zagotovila, kot se je od nje zahtevalo, vsebine pravne ocene pravne službe HMRC ali utemeljitve odločitve, ki je privedla do odprave ugotovljenih carinskih dolgov, ni izpolnilo svojih obveznosti iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji, ter členov 2(2) in (3)(d) Uredbe Sveta št. 608/2014⁽¹¹⁾; in

— Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Združeno kraljestvo kljub večkratnim opozorilom OLAF-a in Komisije o nevarnosti goljufij, pri carinskem nadzoru ni uvedlo pristopov, ki temeljijo na tveganju, da bi do 12. oktobra 2017 preprečilo dajanje podcenjenega blaga v prosti pretok v Uniji (zlasti obutve in tekstila, izvoženega iz Ljudske republike Kitajske). Zaradi tega neukrepanja ob ponavljajočih se opozorilih, Združeno kraljestvo ni sprejelo ukrepov, ki temeljijo na tveganju, na podlagi zakonodaje Unije o carinah in lastnih sredstvih. To, da ni ustrezno ukrepalo, je vplivalo tudi na pravilno uporabo pravil Unije o DDV. Kršitev prava Unije s strani Združenega kraljestva in posledična raven uvoza podcenjenega blaga v to državo članico je povzročila izredno velike izgube v proračunu Unije. Ker Združeno kraljestvo, v nasprotju z drugimi državami članicami, ni sledilo priporočilom Komisije, je Združeno kraljestvo pritegnilo še več podcenjene trgovine. Te izjemno visoke izgube so prav tako znatno vplivale na pravično delitev bremena med državami članicami, saj so jih druge države članice morale nadomestiti s sorazmerno višjimi prispevki BND v proračun Unije.

-
- (¹) Euratom: Sklep Sveta 2014/335/EU z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije (UL 2014, L 168, str. 105).
- (²) Euratom: Sklep Sveta 2007/436/ES z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL 2007, L 163, str. 17).
- (³) Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 609/2014 z dne 26. maja 2014 o načinih in postopkih za dajanje tradicionalnih lastnih sredstev ter lastnih sredstev iz naslovov DDV in BND na razpolago ter ukrepov za zagotavljanje denarnih sredstev (prenovitev) (UL 2014, L 168, str. 39).
- (⁴) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 169).
- (⁵) Uredba Sveta (EGS, Euratom) št. 1553/89 z dne 29. maja 1989 o dokončni enotni ureditvi zbiranja lastnih sredstev, pridobljenih iz davka na dodano vrednost (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 197).
- (⁶) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1).
- (⁷) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).
- (⁸) Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovaščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3).
- (⁹) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL 2015, L 343, str. 558).
- (¹⁰) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).
- (¹¹) Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 608/2014 z dne 26. maja 2014 o določitvi izvedbenih ukrepov za sistem virov lastnih sredstev Evropske unije (UL 2014, L 168, p. 29).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 8. marca 2019 – Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Zadeva C-215/19)

(2019/C 164/41)

Jezik postopka: finsčina

Predložitveno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Druga stranka: A-Oy

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 13b in 31a Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 ⁽¹⁾ z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES ⁽²⁾ o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1042/2013 ⁽³⁾ z dne 7. oktobra 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev, razlagati tako, da je treba storitve podatkovnih centrov, kot so te iz postopka v glavni stvari, pri katerih gospodarski subjekt svojim strankam ponuja omare za naprave, namenjene za hrambo strežnikov, ki stojijo v podatkovnem centru, vključno s stranskimi storitvami, šteti za dajanje nepremičnine v najem?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje nikalen: ali je treba člen 47 Direktive o DDV 2006/112/ES in člen 31a zgoraj navedene izvedbene uredbe kljub temu razlagati tako, da je treba storitve podatkovnih centrov, kot so te iz postopka v glavni stvari, šteti za storitve v zvezi z nepremičninami, kraj opravljanja katerih je kraj, v katerem je nepremičnina?

⁽¹⁾ ULL 2011, L 77, str. 1.

⁽²⁾ ULL 2006, L 347, str. 1.

⁽³⁾ ULL 2013, L 284, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 18. marca 2019 –
B./Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)**

(Zadeva C-233/19)

(2019/C 164/42)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour du travail de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: B.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Vprašanje za predhodno odločanje

1 Ali je treba člena 5 in 13 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ⁽¹⁾ v povezavi s členoma 19(2) in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter člen 14(1)(b) te direktive v povezavi s sodbo C-562/13, ki jo je 18. decembra 2014 izdal veliki senat Sodišča Evropske unije, razlagati tako, da pravnemu sredstvu, vložnemu zoper odločbo, s katero je državljanu tretje države, ki ima hudo bolezen, odrejeno, naj zapusti ozemlje države članice, priznavajo odložilni učinek, kadar vložnik pravnega sredstva trdi, da je lahko zaradi izvršitve te odločbe izpostavljen resnemu tveganju za hudo in nepopravljivo poslabšanje zdravstvenega stanja,

-
- ne da bi bilo treba opraviti presojo pravnega sredstva, ampak samo njegova vložitev zadostuje, da se odloži izvršitev odločbe, s katero je odrejena zapustitev ozemlja,
 - ali na podlagi obrobne nadzora glede obstoja sklepčnega očitka ali neobstoja vzroka za nedopustnost ali očitno neutemeljenost pravnega sredstva, vložena pri Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za pravdne zadeve za tujce),
 - ali na podlagi popolnega nadzora, ki ga opravijo delovna sodišča, da bi ugotovila, ali je lahko vložnik pravnega sredstva zaradi izvršitve te odločbe dejansko izpostavljen resnemu tveganju za hudo in nepopravljivo poslabšanje zdravstvenega stanja?

(¹) UL 2008, L 348, str. 98.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2019 – Pometon/Komisija

(Zadeva T-433/16) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg železnih brusilnih zrn — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP — Usklajevanje cen v celotnem EGP — Časovno zamaknjeni „mešani“ postopek — Domneva nedolžnosti — Načelo nepristranskosti — Listina temeljnih pravic — Dokaz o kršitvi — Enotna in trajajoča kršitev — Omejitev konkurence zaradi cilja — Trajanje kršitve — Globa — Izredna sprememba osnovnih zneskov — Obveznost obrazložitve — Sorazmernost — Enako obravnavanje — Neomejena pristojnost)

(2019/C 164/43)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Pometon SpA (Maerne di Martellago, Italija) (zastopniki: E. Fabrizi, V. Veneziano in A. Molinaro, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Rossi in B. Mongin, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C (2016) 3121 final z dne 25. maja 2016 o postopku na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva AT.39792 – železna brusilna zrna).

Izrek

1. Člen 2 Sklepa Komisije C(2016) 3121 final z dne 25. maja 2016 o postopku na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva AT.39792 – železna brusilna zrna) se razglasi za ničen.
2. Globa, ki se naloži družbi Pometon SpA, je 3 873 375 EUR.
3. V preostalem se tožba zavrne.
4. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 371, 10.10.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2019 – Hércules Club de Fútbol/Komisija**(Zadeva T-766/16) ⁽¹⁾****(Aides d'État — Aides octroyées par l'Espagne en faveur de certains clubs de football professionnel — Garantie —
Décision déclarant les aides incompatibles avec le marché intérieur — Avantage — Obligation de motivation)**

(2019/C 164/44)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Španija) (zastopnika: S. Rating in Y. Martínez Mata, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Luengo, B. Stromsky in P. Němečková, agenti)

Intervenant v podporo tožeče stranke: Kraljevina Španija (zastopniki: sprva A. Gavela Llopis in M.J. García-Valdecasas Dorrego, nato M.J. García-Valdecasas Dorrego, agenti)

Predmet

Demande fondée sur l'article 263 TFUE et tendant à l'annulation de la décision (UE) 2017/365 de la Commission, du 4 juillet 2016, relative à l'aide d'État SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) accordée par l'Espagne au Valencia Club de Fútbol, SAD, au Hércules Club de Fútbol, SAD et au Elche Club de Fútbol, SAD (JO 2017, L 55, p. 12).

Izrek

1. *La décision (UE) 2017/365 de la Commission, du 4 juillet 2016, relative à l'aide d'État SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) accordée par l'Espagne au Valencia Club de Fútbol, SAD, au Hércules Club de Fútbol, SAD et au Elche Club de Fútbol, SAD, est annulée en ce qu'elle concerne Hércules Club de Fútbol, SAD.*
2. *La Commission européenne supportera ses propres dépens ainsi que ceux exposés par Hércules Club de Fútbol.*
3. *Le Royaume d'Espagne supportera ses propres dépens.*

⁽¹⁾ UL C 6, 9.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Boshab in drugi/Svet**(Zadeva T-582/17) ⁽¹⁾****(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti nekaterim osebam in subjektom glede na razmere v Demokratični republiki Kongo — Seznam oseb in subjektov, za katere veljata zamrznitev sredstev in gospodarskih virov ter prepoved vstopa in tranzita — Vključitev imen tožečih strank na seznam — Pravica do obrambe — Pravica do izjave — Obveznost obrazložitve — Očitna napaka pri presoji — Pravica do učinkovitega sodnega varstva)**

(2019/C 164/45)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Évariste Boshab (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) in 7 drugih tožečih strank, katerih imena so navedena v prilogi sodbe (zastopniki: sprva P. Chansay Wilmotte, A. Kalambay Ndaya in P. Okito Omole, nato T. Bontinck, M. Forgeois, P. De Wolf in A. Guillerme, avocats)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva M. Veiga in B. Driessen, nato B. Driessen in J.-P. Hix, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2017/904 z dne 29. maja 2017 o izvajanju člena 9(2) Uredbe (ES) št. 1183/2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov za osebe, ki kršijo embargo na orožje glede Demokratične republike Kongo (UL 2017, L 138 I, str. 1) in Izvedbenega sklepa Sveta (SZVP) 2017/905 z dne 29. maja 2017 o izvajanju Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo (UL 2017, L 138 I, str. 6), in sicer v delu, kjer ta akta zadevata tožeče stranke.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Évaristu Boshabu in drugim tožečim strankam, katerih imena so navedena v prilogi, se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 374, 6.11.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Clestra Hauserman/Parlament

(Zadeva T-725/17) (¹)

(Javna naročila gradenj — Postopek za oddajo javnega naročila — Dela v zvezi „Drsna pregrada-vrata“ na projektu razširitve in prenove stavbe parlamenta Konrad Adenauer v Luxembourg — Zavrnitev ponudnikove ponudbe — Oddaja naročila drugemu ponudniku — Obveznost obrazložitve — Neobičajno nizka ponudba — Očitna napaka pri presoji — Nepogodbena obveznost)

(2019/C 164/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Clestra Hauserman (Illkirch Graffenstaden, Francija) (zastopnik: J. Gehin, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: V. Naglič in B. Schäfer, agentki)

Predmet

Prvič, predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Parlamenta z dne 24. avgusta 2017, sprejet v okviru postopka oddaje javnega naročila INLO-D-UPIL-T 16- AO8 glede sklopa št. 55, naslovljenega „Drsna pregrada-vrata“, projekta razširitve in prenove stavbe parlamenta Konrad Adenauer v Luxembourg, zavrnitev ponudbe tožeče stranke in oddaja naročila drugemu ponudniku in, drugič, predlog na podlagi člena 268 PDEU za povrnitev škode, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Clestra Hauserman poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so nastali Evropskemu parlamentu.

(¹) UL C 13, 15.1.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Parfümerie Akzente/EUIPO (GlamHair)

(Zadeva T-787/17) (¹)

(Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije GlamHair — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Opisnost — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2019/C 164/47)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Parfümerie Akzente GmbH (Pfedelbach, Nemčija) (zastopniki: O. Spieker, A. Schönfleisch in M. Alber, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: D. Walicka, agentka)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 25. septembra 2017 (zadeva R 82/2017-2) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka GlamHair kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Parfümerie Akzente GmbH nosi stroške.

(¹) UL C 32, 29.1.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2019 – Coesia/EUIPO (Upodobitev dveh poševnih rdečih krivulj)(Zadeva T-829/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja poševni rdeči krivulji — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94 Uredbe 2017/1001))

(2019/C 164/48)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Coesia SpA (Bologna, Italija) (zastopnik: S. Rizzo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tožba, vložena zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 29. septembra 2017 (zadeva R 1272/2017-5) v zvezi z zahtevo za registracijo figurativnega znaka, ki upodablja poševni rdeči krivulji, kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Coesia SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 63, 19.2.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2019 – Deray/EUIPO – Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)(Zadeva T-105/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije LILI LA TIGRESSE — Prejšnja besedna znamka Evropske unije TIGRESS — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 164/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: André Deray (Bry-sur-Marne, Francija) (zastopnica: S. Santos Rodríguez, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: P. Sipos in D. Walicka, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Charles Claire LLP (Weybridge Surrey, Združeno kraljestvo)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. decembra 2017 (zadeva R 1244/2017-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Charles Claire in A. Derayem.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Andréju Derayu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 134, 16.4.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2019 – Biernacka-Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Zadeva T-265/18) (¹)

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije Formata — Prejšnja mednarodna figurativna znamka Formata — Relativni razlog za ničnost — Člen 60(1)(a) in člen 8(1)(a) in (b) Uredbe (EU) 2017/1001 — Pravilo 37 Uredbe (ES) št. 2868/95 (postal člen 12 Delegirane uredbe (EU) 2018/625) — Pogoji za zastopanje prejšnje znamke — Pravilo 19 Uredbe št. 2868/95 (postal člen 10 Delegirane uredbe 2018/625) — Legitimno pričakovanje — Povračilo stroškov za zastopanje — Člen 109 Uredbe 2017/1001 in pravilo 94 Uredbe št. 2868/95 (postal člen 109 Uredbe 2017/1001))

(2019/C 164/50)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Poljska) (zastopnik: R. Rumpel, avocat)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: D. Walicka, agentka)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Poljska)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. februarja 2018 (zadeva R 2032/2017-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med I. Biernacka-Hoba in družbo Formata Bogusław Hoba.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 13. februarja 2018 (zadeva R 2032/2017-4) se razveljavi v delu, v katerem je bilo Iloni Biernacka-Hoba naloženo plačilo stroškov, ki jih je priglasila družba Formata Bogusław Hoba za postopek za ugotovitev ničnosti in za pritožbeni postopek, in v katerem je bil znesek stroškov, ki bi ga I. Biernacka-Hoba morala plačati družbi Formata Bogusław Hoba, določen na 1000 EUR, ter se spremeni tako, da se I. Biernacka-Hoba ne sme naložiti, naj plača takšen znesek.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 231, 2.7.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2019 – Julius-K9/EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Zadeva T-276/18) (¹)

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije K9 UNIT — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije unit — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 164/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Madžarska) (zastopnik: G. Jambrik, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: A. Lukošiuūtė in H. O'Neill, agenta)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: J.L. Rivas Zurdo, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. februarja 2018 (zadeva R 1432/2017-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Hipercor, SA in Julius-K9.

Izrek

1. Odločba drugega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 22. februarja 2018 (zadeva R 1432/2017-2) se razveljavi.
2. EUIPO se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške družbe Julius-K9 Zrt.
3. Družba El Corte Inglés, SA nosi svoje stroške.

(¹) UL C 231, 2.7.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. marca 2019 – SKS Import Export/Komisija

(Zadeva T-239/18) (¹)

(Ničnostna tožba – Prost pretok kapitala – Preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (AML/CFT) — Direktiva (EU) 2015/849 — Delegirana uredba (EU) 2018/212 — Uvrstitev Tunizije v seznam tretjih držav z visokim tveganjem — Neobstoje neposrednega nanašanja — Nedopustnost)

(2019/C 164/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Société Kammana Saber (SKS) Import Export (Sousse Jawhara, Tunizija)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, A. Bouquet in T. Scharf, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/212 z dne 13. decembra 2017 o spremembi Delegirane Uredbe (EU) 2016/1675 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva dodajanje Šrilanke, Trinidada in Tobaga ter Tunizije v preglednico v točki I Priloge (UL L 41, 14.2.2018, str. 4).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Société Kammana Saber (SKS) Import Export se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 231, 2.7.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 15. marca 2019 – Silgan Closures in Silgan Holdings/Komisija(Zadeva T-410/18) ⁽¹⁾**(Ničnostna tožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kovinske embalaže — Sklep o začetku preiskave — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost)**

(2019/C 164/53)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeci stranki: Silgan Closures GmbH (Munich, Nemčija), Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Connecticut, Združene države Amerike) (zastopniki: H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder in V. Weiss, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: T. Christoforou, B. Ernst, G. Meessen, C. Vollrath in L. Wildpanner, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2018) 2466 final z dne 19. aprila 2018, s katerim je Komisija začela postopek na podlagi člena 101 PDEU v zadevi AT.40522 – Pandora.

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. O predlogih za intervencijo Zvezne republike Nemčije in Sveta Evropske unije ni treba odločati.
3. Družbi Silgan Closures GmbH in Silgan Holdings, Inc. nosita svoje stroške in naloži se jima plačilo stroškov Evropske komisije.
4. Zvezna republika Nemčija in Svet nosita svoje stroške, povezane s predlogoma za intervencijo.

⁽¹⁾ UL C 285, 13.8.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2019 – Haba Trading/EUIPO – Vida (vidaXL)(Zadeva T-503/18) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Umik ugovora — Ustavitev postopka)**

(2019/C 164/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Haba Trading BV (Utrecht, Nizozemska) (zastopnika: B. Schneiders in A. Brittner, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: D. Gája in H. O'Neill, agenta)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Vida AB (Alvesta, Švedska)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. junija 2018 (zadeva R 190/2016-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Vida AB in Haba Trading BV.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družba Haba Trading BV nosi svoje stroške in stroške Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

(¹) UL C 373, 15.10.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. marca 2019 – Comune di Milano/Parlament in Svet

(Zadeva T-75/19) (¹)

(Odstop)

(2019/C 164/55)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Comune di Milano (zastopniki: F. Sciaudone, M. Condinanzi in A. Neri, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: L. Visaggio, I. Anagnostopoulou in A. Tamás, agenti) in Svet Evropske unije (zastopniki: M. Bauer, F. Florindo Gijón in E. Rebasti, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Uredbe (EU) 2018/1718 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Uredbe (ES) št. 726/2004, kar zadeva lokacijo sedeža Evropske agencije za zdravila (UL 2018, L 291, str. 3), in predlog za razglasitev ničnosti sklepa, ki naj bi ga sprejel Svet 20. novembra 2017.

Izrek

1. Splošno sodišče zadevo T-75/19 odstopa Sodišču, da to odloči o tožbi.
2. Odločitev o predlogu Comune di Milano, naj se o tej tožbi odloči v hitrem postopku, se pridrži.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 112, 25.3.2019.

Tožba, vložena 7. januarja 2019 – CJ/Sodišče Evropske unije

(Zadeva T-1/19)

(2019/C 164/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: CJ (zastopnik: V. Kalias, odvetnik)

Tožena stranka: Sodišče Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je bilo to, da tožena stranka ni anonimizirala procesnih dokumentov, v katerih je navedeno ime tožeče stranke in ki sta jih Splošno sodišče ter nekdanje Sodišče za javne uslužbence objavila na svetovnem spletu, in podredno to, da iskalnikom na svetovnem spletu ni preprečila dostopa do imenskih različic takih dokumentov, v nasprotju s Pogodbama;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, pri čemer zlasti trdi:
 - da je tožeča stranka pred nekdanjim Sodiščem za uslužbence in Splošnim sodiščem vložila tožbi proti svojemu nekdanjemu delodajalcu;
 - da so bili procesni dokumenti objavljeni s poimensko navedbo tožeče stranke in da so na svetovnem spletu dostopni prek iskalnikov, kot je Google;

- da lahko zaradi dostopnosti takim iskalnikom identiteto tožeče stranke ugotovi vsak uporabnik interneta, vključno s sedanjim in morebitnimi prihodnjimi delodajalci;
 - da lahko zaradi take ugotovitve identitete nastane nevarnost diskriminacije zoper tožečo stranko;
 - da je Sodišče Evropske unije odločilo, da se samodejno anonimizirajo procesni dokumenti vseh predlogov za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanašajo na fizične osebe in ki so prispeli po 1. juliju 2018;
 - da je anonimizacija objavljenih procesnih dokumentov v vseh drugih tožbenih postopkih v skladu s Pogodbama v popolni diskreciji sodišča Evropske unije,
 - da fizične osebe, ki so navedene v predlogih za sprejetje predhodne odločbe, ki so bili Sodišču predloženi po 1. juliju 2018, in tožeča stranka niso obravnavane enako.
2. Drugi tožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo člen Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, pri čemer zlasti trdi:
- da je cilj objave procesnih dokumentov po besedah Sodišča ta, da „se državljanom zagotovi, da so obveščeni, in da imajo pravico do javnega sojenja“;
 - da za uresničitev tega cilja ni treba objaviti procesnih dokumentov s poimensko navedbo tožeče stranke oziroma podredno omogočiti dostopa do teh različic iskalnikom, kot je Google;
 - da sta bila s tem, da Splošno sodišče ni preprečilo takega ravnanja, kršena člena 4(1)(c) in 5(a) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in podredno člena 4(1)(c) in 5(a) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

Tožba, vložena 1. marca 2019 – Bulgarian Energy Holding in drugi/Komisija

(Zadeva T-136/16)

(2019/C 164/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Bulgarian Energy Holding EAD (Sofija, Bolgarija), Bulgartransgaz EAD (Sofija), Bulgargaz EAD (Sofija) (zastopniki: K. Struckmann, odvetnik, M. Powell in A. Kadri, solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sprejme ukrepe procesnega vodstva ali pripravljalne ukrepe, navedene v oddelku 3.6 tožbe, ali kateri koli tak ukrep, ki je po mnenju Splošnega sodišča potreben;

- Sklep Komisije C(2018) 8806 final, z dne 17. decembra 2018 v zvezi s postopkom izvajanja člena 102 PDEU (AT.39849 – BEH Gas) razglasi za ničnega v celoti ali deloma;
- odpravi ali zmanjša naloženo globo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka je storila bistveno kršitev postopka, s čemer je kršila pravico tožečih strank do obrambe.
2. Drugi tožbeni razlog: pri opredelitvi upoštevnega trga v izpodbijanem sklepu je podana napačna uporaba prava in napačna presoja dejstev, poleg tega pa ni bila izvedena analiza trga in ni bila podana obrazložitev.
3. Tretji tožbeni razlog: pri ugotovitvi v izpodbijanem sklepu, da je imela družba Bulgargaz EAD, kot ena od tožečih strank oziroma tožeče stranke skupaj, prevladujoči položaj na trgu storitev v zvezi z zmogljivostjo, je podana napačna uporaba prava in napačna presoja dejstev.
4. Četrty tožbeni razlog: z izpodbijanem sklepom se kršita Pogodbi Evropske unije, ker z njim glede na napačno uporabo prava in presojo dejstev ni pravno zadostno dokazano, da ravnanje, opisano v izpodbijanem sklepu, pomeni kršitev člena 102 PDEU.
5. Peti tožbeni razlog: pri ugotovitvi trajanja domnevne kršitve v izpodbijanem sklepu je podana napačna uporaba prava in presoja dejstev.
6. Šesti tožbeni razlog: pri sprejetju sklepa na podlagi člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 ⁽¹⁾ sta bili kršeni Pogodbi EU.
7. Sedmi tožbeni razlog: globa bi morala biti odpravljena ali zmanjšana glede na to, da izpodbijani sklep ni v skladu s smernicam o nalaganju glob tožene stranke ali, podredno, na podlagi izvrševanja neomejene pristojnosti Splošnega sodišča v skladu s členom 261 PDEU, ker je globa v vsakem primeru nesorazmerna glede na sankcionirano ravnanje.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 7. marca 2019 – PKK/Svet

(Zadeva T-148/19)

(2019/C 164/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Kurdistan Workers' Party (PKK) (zastopnika: A. van Eik in T. Buruma, odvetnici)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2019/25 z dne 8. januarja 2019 ⁽¹⁾ razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko (tožeča stranka izpodbija navedbo, da je poznana tudi pod imenoma Kadek in Kongra Gel);
- podredno, naloži ukrep, ki je milejši od nadaljnje uvrstitve na seznam teroristov Evropske unije;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov skupaj z obrestmi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Sklep 2019/25 ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker tožeče stranke ni bilo mogoče opredeliti za teroristično organizacijo, kot je opredeljena v členu 1(3) Skupnega stališča Sveta 2001/931/SZVP z dne 27. decembra 2001 ⁽²⁾

Tožena stranka naj ne bi dokazala, da je tožeča stranka strukturirana skupina, ki pri izvedbi terorističnih napadov ravna usklajeno. Poleg tega sklopa ravnanj, navedenih v obrazložitvi, ni mogoče pripisati tožeči stranki, pri čemer ta ravnanja niso vključena v taksativni seznam dejanj iz člena 1(3) Skupnega stališča Sveta 2001/931/SZVP in/ali ne morejo resno ogroziti državo. Cilj tožeče stranke ni bil „teroristični cilj“, kot je opredeljen v členu 1(3) Skupnega stališča Sveta 2001/931/SZVP. Natančneje, ta cilj je treba obravnavati ob upoštevanju oboroženega spopada za samoodločbo.

2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Sklep 2019/25 ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker naj pristojen organ ne bi sprejel nobene odločbe, kot to zahteva člen 1(4) Skupnega stališča Sveta 2001/931/SZVP.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Sklep 2019/25 ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker naj tožena stranka ne bi izvedla nobenega ustreznega preverjanja, kot to zahteva člen 1(6) Skupnega stališča Sveta 2001/931/SZVP.

Iz obrazložitve naj ne bi bilo razvidno, da je bil na nacionalni ravni ali s strani same tožene stranke izveden kakršen koli ustrezen pregled. Informacije, ki jih je tožeča stranka navedla v prejšnjih postopkih v zvezi z mirovnim procesom, bojem proti Daišu in avtokratskim razvojem Turčije, nikakor niso bile upoštewane.

4. S četrtem tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Sklep 2019/25 ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker naj sklep ne bi bil v skladu z zahtevami sorazmernosti in subsidiarnosti.

Natančneje, uvrstitev na seznam je diasporo Kurdov prizadel nesorazmerno.

5. S petim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Sklep 2019/25 ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker ni v skladu z obveznostjo obrazložitve, določeno v členu 296 PDEU.

Splošno sodišče je v sodbi z dne 15. novembra 2018, PKK/Svet (T-316/14, EU:T:2018:788), ob enaki obrazložitvi ugotovilo enako.

6. S šestim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Sklep 2019/25 ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker naj bi kršil pravico tožeče stranke do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva.

Natančneje, tožena stranka naj ne bi upoštevala sodbe z dne 15. Novembra 2018, PKK/Svet (T-316/14, EU:T:2018:788), in postopka, na podlagi katerega je bila ta izdana.

(¹) Sklep Sveta (SZVP) 2019/25 z dne 8. januarja 2019 o spremembi in posodobitvi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, in razveljavitvi Sklepa (SZVP) 2018/1084 (UL L 6, 9.1.2019, str. 6).

(²) Skupno stališče Sveta z dne 27. decembra 2001 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu (2001/931/SZVP) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 217).

Tožba, vložena 14. marca 2019 – Mersinis/ESMA

(Zadeva T-163/19)

(2019/C 164/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Michail Mersinis (Atene, Grčija) (zastopnik: P. Pafitis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— za nično razglasi odločbo tožene stranke z dne 23. maja 2018 o neizbiri tožeče stranke na mesto višjega pravnika v zvezi z delovnim mestom ESMA/2017/VAC19/AD7.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nezakonito sestavo izbirnega odbora.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na obstoj pristranskega ravnanja v korist kandidata, ki je bil izbran na zadevno delovno mesto.

Tožba, vložena 14. marca 2019 – AQ/eu-LISA

(Zadeva T-164/19)

(2019/C 164/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: AQ (zastopnika: L. Levi in N. Flandin, odvetnika)

Tožena stranka: Agencija Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep eu-LISA z dne 8. maja 2018, s katerim je brez odpovednega roka prenehala pogodba o zaposlitvi tožeče stranke pri eu-LISA, in po potrebi tudi sklep eu-LISA z dne 4. decembra 2018, s katerim je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke;
- toženi stranki naloži odškodnino za škodo, ki je nastala tožeči stranki;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev postopka in kršitev pravice do obrambe, zlasti pravice do izjave.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev členov 16 in 48 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev dolžnosti obrazložitve.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev členov 31 in 34 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
6. Šesti tožbeni razlog: zloraba pooblastil.

Tožba, vložena 14. marca 2019 – Bronckers/Komisija

(Zadeva T-166/19)

(2019/C 164/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Marco Bronckers (Bruselj, Belgija) (zastopnik: P. Kreijger, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije z dne 10. januarja 2019, s katerim je bila zavrnjena potrdilna prošnja tožeče stranke za dostop do dokumentov, navedenih v zapisniku skupnega odbora za žgane pijače, ustanovljenega na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Združenimi mehiškimi državami o vzajemnem priznavanju in zaščiti označb za žgane pijače, razglasi za ničen na podlagi Uredbe (ES) 1049/2001 ⁽¹⁾; ⁽²⁾
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija s tem, da je zavrnila zahtevo za dostop, napačno uporabila člen 4(1)(a), tretja alinea, Uredbe (ES) 1049/2001 in/ali kršila člen 296 PDEU.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija s tem, da je zavrnila zahtevo za dostop, napačno uporabila člen 4(2) Uredbe (ES) 1049/2001 in/ali kršila člen 296 PDEU, ker Komisija ni dokazala, da dostop do vseh zahtevanih dokumentov škoduje poslovnim interesom *Consejo Regulador del Tequila* (CRT) ali njegovim članom.

3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno ugotovila, da tožeča stranka ni dokazala prevladujočega javnega interesa za razkritje.
4. S četrtem tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija s tem, da je zavrnila delni dostop, napačno uporabila člen 4(6) in/ali člen 4(7) Uredbe (ES) 1049/2001, in/ali kršila člen 296 PDEU.

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

(²) Glej Sklep Sveta z dne 27. maja 1997 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Združenimi mehiškimi državami o vzajemnem priznavanju in zaščiti označb za žgane pijače (UL 1997, L 152, str. 15).

Tožba, vložena 18. marca 2019 – Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO (eVoter)

(Zadeva T-175/19)

(2019/C 164/62)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft eV (München, Nemčija) (zastopnik: L. Genz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije eVoter – prijava št. 17 900 152

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. januarja 2019 v zadevi R 1983/2018-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži stroške, vključno s stroški, nastalimi v postopku s pritožbo.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;

- kršitev upravne prakse EUIPO;
- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 26. marca 2019 – Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Plastenke za pijačo)

(Zadeva T-180/19)

(2019/C 164/63)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Bibita Group SHPK (Tirana, Albanija) (zastopnik: C. Seyfert, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Benkomers OOD (Sofija, Bolgarija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevni sporni model: model Skupnosti št. 3797 091-0001 (Plastenke za pijačo)

Izpodbijana odločba: odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. januarja 2019 v zadevi R 1070/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- iz razlogov, navedenih v tožbi, razglasi ničnost izpodbijanega modela Skupnosti, registriranega pod številko 3797 091-0001;
- toženi stranki in imetniku naloži plačilo stroškov postopka pred tretjim odborom za pritožbe v skladu s členom 190 Poslovnika Splošnega sodišča;
- EUIPO in morebitnemu intervenientu naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev členov 6(1) in 25(1)(d) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2019 – Eagle IP/EUIPO – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)

(Zadeva T-336/16) ⁽¹⁾

(2019/C 164/64)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik devetega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 268, 30.7.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 21. marca 2019 – Telenet/Komisija

(Zadeva T-470/18) ⁽¹⁾

(2019/C 164/65)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 364, 8.10.2018.

POPRAVKI**Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-45/19**

(Uradni list Evropske unije C 122 z dne 1. aprila 2019)

(2019/C 164/66)

Stran 20, v obvestilu v UL v zadevi T-45/19, Acron in drugi proti Komisiji, se besedilo nadomesti z naslednjim besedilom:

„Tožba, vložena 24. januarja 2019 – Acron in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-45/19)

(2019/C 164/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: Acron PAO (Veliky Novgorod, Rusija), Dorogobuzh PAO (Dorogobuzh, Rusija), Acron Switzerland AG (Baar, Švica) (zastopniki: T. De Meese, J. Stuyck in A. Nys, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/1703 z dne 12. novembra 2018 ⁽¹⁾ in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je tožena stranka kršila svoje mednarodne obveznosti, kar pomeni kršitev Pogodbe, in ni predložila zadostne obrazložitve, s tem da je ugotovila, da Ruska federacija ni spoštovala svojih obveznosti v okviru Svetovne trgovinske organizacije.

Tožče stranke trdijo, da naj tožena stranka ne bi upoštevala pristopa Ruske federacije k Svetovni trgovinski organizaciji kot upoštevne za namene izračuna stopnje dampa tožečih strank. Tožena stranka naj bi bila ob preučitvi vmesnega pregleda dajatev na uvoz amonijevega nitrata dolžna upoštevati zaveze Ruske federacije v zvezi s ceno plina. Ker naj bi tožena stranka trdila, da Ruska federacija ni spoštovala svojega protokola o pristopu, naj bi kršila člen VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini in člen II protidampinškega sporazuma Svetovne trgovinske organizacije. Ker tega ni storila, naj bi kršila svoje mednarodne obveznosti, kar naj bi pomenilo kršitev Pogodbe.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi tožena stranka storila očitno napako pri presoji in naj ne bi podala zadostne obrazložitve, kar je vodilo do kršitve pravic do obrambe tožečih strank, s tem da je tožena stranka ugotovila, da sprememba okoliščin, ki so jih navedle tožče stranke, ni bila trajna.
 - Tožče stranke trdijo, da v okviru drugega tožbenega razloga obstajata dva ločena razloga za razglasitev ničnosti izpodbijane sklepa. Ta razloga se nanašata na napačno ugotovitev, da naj sprememba okoliščin ne bi bila trajna.
 - Tožena stranka naj bi vsekakor kršila obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU, ker ni jasno in nedvoumno obrazložila izpodbijane sklepa.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da je tožena stranka kršila člena 19(2) in člen 20(2) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in pravico tožeče stranke do obrambe ter je zaradi nje prišlo do pomanjkanja pravne varnosti, ker ni preložila svojega izračuna dampinga.
- Tožena stranka naj tožečim strankam ne bi posredovala končnega izračuna stopnje dampinga, čeprav je bil ta izračun potreben kot osnova za ugotovitve v zvezi z nadaljevanjem in obstojem dampinga, trajnostjo sprememb okoliščin in končanjem delnega vmesnega pregleda. Če bi tožena stranka sporočila izračun, bi s tem tožečim strankam omogočila učinkovitejšo obrambo njihovih pravic, kar zadeva izračun dampinga in ugotovitev o obstoju dampinga kot celote, vključno s trditvijo v zvezi z metodologijo za izračun, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi, kar bi lahko imelo velik vpliv na njihov pravni položaj.
 - Tožeče stranke trdijo, da je tožena stranka kršila člen 19(1) in člen 20(2) Uredbe 2016/1036, pravico tožeče stranke do obrambe in načelo pravne varnosti, ker tožečim strankam ni predložila smiselnega povzetka dokazov, ki jih je zbrala med preiskavo ali preudarkov, na podlagi katerih je tožeča stranka nameravala spremeniti protidampinško stopnjo tožečih strank. Tožeče stranke trdijo, da naj bi tožena stranka s tem, da naj bi tožena stranka z zavrnitvijo predložitve izračuna dampinške stopnje kršila pravico tožečih strank do obrambe in načelo pravne varnosti.“

(1) Décision d'exécution (UE) 2018/1703 de la Commission, du 12 novembre 2018, clôturant le réexamen intermédiaire partiel concernant les importations de nitrate d'ammonium originaire de Russie (JO 2018, L 285, p. 97).

(2) Règlement (UE) 2016/1036 du Parlement européen et du Conseil, du 8 juin 2016, relatif à la défense contre les importations qui font l'objet d'un dumping de la part de pays non membres de l'Union européenne (JO 2016, L 176, p. 21).

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

SL